

VIOLÈNCIA SEXUAL pàg 3
Un documental retrata les dificultats que suposa denunciar una violació

EIX SANT ANDREU pàg 22
Pròsper Puig: "Si els productes s'encareixen, els consumidors poden comprar menys"

línia ^{13 anys} **Sant Andreu**

Abril 2022 · Núm. 137 · liniasantandreu.cat

Queixes per la transformació de l'antiga Mercedes-Benz

El veïnat diu que el projecte per fer 1.450 pisos i centres d'estudi pot acabar massificant tota la zona pàg 8

Parets que parlen

La iniciativa Xarxa Poètica omple els barris de poesia pàg 12

Foto: Xarxa Poètica

MOBILITAT pàg 8

Segueixen els problemes de trànsit a l'entorn de Gran de Sant Andreu

LES OBRES, AVIAT pàg 8

El parc de l'estació de Sant Andreu, més gran del previst

FUTBOL pàg 28

Craviotto: "A la UE Sant Andreu et sents valorat"

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Estimar Sant Andreu és cuidar-lo

Adaptem els serveis de neteja
a les necessitats de cada barri

Informa-te'n al web
cuidem.barcelona

Ajuntament de
Barcelona

El camí després de la violació

» El documental 'Jo sí que et crec' repassa el tràngol que ve després de patir una agressió sexual
 » L'Ajuntament de Barcelona ha anunciat un nou servei d'atenció a la violència sexual de cara al 2024

Anna Utiel
BARCELONA

Un conegut de la feina la va convidar a sopar per després agredir-la sexualment. Abans de deixar-la marxar, la va obligar a dutxar-se. Va haver d'anar a urgències per les ferides que l'agressió li havia provocat, però al centre on la van atendre es van limitar a preguntar-li reiteradament si li havia de venir la regla. Sense testimonis ni proves, i conscient del qüestionament al qual es veuen sotmeses les dones quan expliquen fets similars, va decidir no denunciar. Van haver de passar vuit anys perquè acceptés i pronunciés la paraula tabú: violació.

És la història de Míreia Casado, una de les quatre dones que comparteixen el seu cas a *Jo sí que et crec*, un documental de Núria Vilà i Norma Nebot produït per Fora de Quadre. Es va estrenar a *beteve* amb motiu del 25 de novembre, el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, i ara s'està projectant a equipaments d'arreu de Catalunya per arribar a tot-hom. El 28 de març es va projectar a l'Ateneu El Poblet de la Sagrada Família, de la mà de l'associació Hèlia Dones.

REVICTIMITZACIÓ

L'origen del documental *Jo sí que et crec* té molt a veure amb la violació en grup a una jove que van perpetrar cinc homes durant les festes de Sant Fermí de Pamplona l'any 2016. Arran d'aquell cas, conegut com el cas de La Manada, i la polèmica resposta que hi va donar la justícia, la periodista Núria Vilà va començar a investigar a què s'han d'enfrontar les dones després de patir una agressió sexual, un camí que va

Una pancarta en una manifestació del 25N que apareix al documental 'Jo sí que et crec'. Foto: Fora de Quadre

des de la desprotecció fins a la culpa, passant per la desconfiança.

"Vaig veure que el de Pamplona no era un cas aïllat", assegura la creadora del documental, que també va constatar que el procés posterior a l'agressió sexual que han de viure les víctimes acaba empitjorant el trauma creat per la mateixa agressió. D'això, se'n diu revictimització, i en són responsables el sistema judicial i policial, però també el sistema sanitari, els mitjans de comunicació i la societat en general.

Un dels problemes és que els pocs recursos que hi ha per a les dones que han patit violència sexual, com la unitat especialitzada de l'Hospital Clínic, no són prou coneguts i molts cops les víctimes no saben a on acudir. "Quan van a la comissaria o al CAP, depenen de l'atzar, estan a mercè de quin professional les atengui i, si se senten rebutjades, és molt probable que ja no continuïn amb el pro-

cediment", explica Vilà, que lamenta que no hi hagi "especialització". Tampoc és prou conegut el protocol que cal seguir en patir una agressió sexual, que diu, per exemple, que és important no dutxar-se per no eliminar proves.

"Quan hi ha un robatori o un assassinat, la policia és qui fa la feina; en canvi, quan et violen, has de ser tu qui aportis les proves, els testimonis... La sensació és que la feina l'has de fer tu", lamenta Míreia Casado. "Em vaig sentir totalment desamparada", afegeix, mentre recorda com la culpa va ser el sentiment que la va acompanyar des del principi i reconeix que no va tenir "els recursos, el temps ni l'energia per denunciar" la violació que havia patit. Per acabar-ho d'adobar, la decisió de no denunciar també s'acaba utilitzant moltes vegades contra les víctimes, que s'han de sentir a dir que, si el seu violador reincideix, serà culpa d'elles.

UN NOU RECURS EL 2024

En aquest context, és especialment important l'anunci que ha fet recentment l'Ajuntament de Barcelona: ha aprovat la compra d'un local a l'Eixample per atendre casos de violència sexual. Serà una unitat especialitzada del Servei d'Atenció, Recuperació i Acolida (SARA), que atén casos de violència masclista en general, i entrarà en funcionament el 2024.

La directora de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere, Remei Saez, celebra aquesta novetat i subratlla la necessitat i la urgència de comptar amb nous recursos públics per a les víctimes de violència masclista, perquè els que existeixen estan "saturats" i hi ha "moltes dones en llistes d'espera". També veu amb bons ulls que s'ofereixi un tractament específic per als diferents tipus de violències i les conseqüències que provoquen. En la mateixa línia, Casa-

do valora molt positivament l'anunci de l'Ajuntament i desitja que arribi a totes les dones que malauradament ho necessitin, com ella ho hauria necessitat.

Com que no va comptar amb el suport adequat després de l'agressió sexual, la seva recuperació va ser més lenta i va venir per altres vies. Ella és actriu i fa sis anys va crear la companyia La Melancòmica amb dues actrius més. A l'obra *ELLES #cosasdechicas* denuncien la violència masclista des de la sàtira i la crítica i, en un moment de la funció, llegeixen un titular que diu que una de cada tres dones ha patit una agressió sexual. Aleshores, ella aixeca la mà. Confessa que, tot i que al principi, quan ho havia de fer, "tremolava", ara se sent "acompanyada i empoderada". "Cada cop que ho faig m'allibero del meu agressor. Ell perd tota la força que ha tingut aquests anys. Ja no va d'ell, va de mi", conclou.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

Govern sense rigor

per Elsa Artadi

Foto: Aj. de Barcelona

El TSJC ha tombat la Zona de Baixes Emissions (ZBE) de Barcelona i dels municipis limítrofs. És una mala notícia per a les necessàries polítiques de lluita contra la contaminació, que venen dictades, en bona part, per la UE. La sentència, però, dona la raó a Junts per Catalunya i a les al·legacions que vam presentar per modular algunes de les mesures i fer-les més racionals i progressives. Vam reclamar que el projecte incorporés estudis predictius per avaluar l'efectivitat real de les restriccions i una memòria de l'impacte econòmic sobre els col·lectius i els sectors més afectats, a partir de la qual aplicar mesures compensatòries. Vam demanar que es mantingués la moratòria per als vehicles de transport de mercaderies de manera indefinida i vincular la seva incorporació progressiva als estudis d'impacte econòmic de la ZBE.

Ada Colau i Jaume Collboni no van fer cas de cap d'aquestes aportacions i ara tot són laments. És probable que si les nostres esmenes s'haguessin incorporat a la ZBE, el TSJC no l'hauria tombat. El problema de fons, que fa temps que denunciem, és la manera de fer d'aquest Ajuntament, que no practica cap diàleg ni justifica les seves decisions. Aquesta manera de governar no deixa altra opció als que se senten perjudicats que recórrer a la via judicial per defensar els seus drets. És exactament el que ha passat amb la ZBE. I una bona eina de la lluita contra la contaminació ha

degenerat en una batalla judicial que pot acabar tenint un gran cost econòmic per a la ciutat i pot ser un fre per a les necessàries polítiques mediambientals.

La judicialització de la ZBE lamentablement no és una excepció. La pèssima gestió administrativa i les irregularitats freqüents d'aquest Ajuntament ens estan costant molts diners, molts endarreriments i molts problemes que paguem tots plegats. Hem vist com diversos projectes han acabat judicialitzats, i sovint amb decisions judicials contràries a l'equip de govern de

La judicialització de la Zona de Baixes Emissions lamentablement no és una excepció

comuns i PSC. Per exemple, ho hem vist amb el PE-UAT, ho hem vist amb la Casa Buenos Aires de Vallvidrera i ho hem vist amb el projecte hotel·ler a Santa Madrona. I aviat ho veurem amb la reforma de la Via Laietana, un dels més grans despropòsits urbanístics que es poden imaginar.

També és possible que la Superilla de l'Eixample acabi judicialitzada. I això és possible perquè l'Ajuntament ha començat a licitar les obres sense tenir aprovat el projecte. La Superilla és un projecte

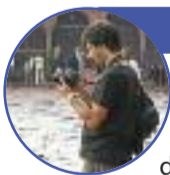
que no té cap urgència, però Ada Colau té pressa per tenir-lo enllestit abans de les eleccions municipals i per això tira pel dret, vulnerant la Llei d'Urbanisme de Catalunya i menyspreant de manera flagrant els processos participatius dels quals el propi Ajuntament fa bandera. No hi incorpora un pla de mobilitat, que seria el mínim exigible, ni tampoc estudis sobre l'impacte real que la peatonalització tindrà sobre el trànsit i sobre l'activitat econòmica i comercial. La Cambra de la Propietat Urbana ja ha demanat que s'aturin les obres per les greus irregularitats. Per exemple, com és possible que el termini que tenen les empreses per presentar ofertes per a les obres acabi abans que el termini que tenen els veïns i les veïnes per presentar esmenes i al·legacions al projecte? Això genera una gran inseguretat jurídica i és un menyspreu als ciutadans i ciutadanes que vulguin fer-hi aportacions.

Estem acostumats que comuns i PSC governin d'esquena a la gent i a l'oposició, però governar d'esquena als procediments més elementals és una indecència perillosa que es pot acabar pagant molt cara. Comuns i socialistes tiren pel dret amb una gran frivolitat, però hem de ser conscients que ens arrossegueu a tots amb la seva irresponsabilitat.

Elsa Artadi, presidenta del grup municipal de Junts a l'Ajuntament de Barcelona

Aquí es piula

El Twitter en paper

@vicentmifsud

El Govern dels Jocs Olímpics d'Hivern ha donat suport també a la candidatura de la Copa Amèrica de Vela de la Barcelona de Colau/Collboni. Això, en plena incertesa per la guerra i la crisi. M'ha semblat tornar vint anys enrere, a la meua València amb Camps/Barberà.

@aidasanuy

T'han abaixat vint cèntims la gasolina a tu, que vas amb transport públic perquè no tens una altra opció, i també al tio que va amb un cotxazo pel mig de la ciutat perquè s'ho pot permetre. O sigui que li han abaixat la gasolina a ell, però tu continues pagant el mateix.

@laurevega

La classe treballadora s'emporta la feina a casa en forma de dolències físiques i mentals, curri on curri. Anys i anys de mans i esquenes destrossades, d'ofec de plor pels que cuides, de diferències d'anys de vida, perquè ningú ara ens digui que no ens emportem la feina a casa.

@MAIbercocs

És grossíssim sentir plànyer-se xefs reputats de la duresa d'aquest ofici quan els seus negocis han estat sostinguts durant molts anys pels lloms d'aquella força de treball sense papers que fregava les cassoles perquè no tenia elecció. Canvieu d'ofici o canvieu l'ofici. Vergonya.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 11298-2010

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Districte

Després de dos anys i mig de la pacificació del primer tram de Gran de Sant Andreu, els carrers dels voltants, alguns d'ells pacificats, continuen patint un alt volum de trànsit. El veïnat torna a demanar solucions davant d'aquest problema.

pàgina 8

Xarxa Poètica

Gràcies al projecte Xarxa Poètica del districte de Sant Andreu, s'han pintat micropoemes en diversos murs dels barris.

Aquests acosten la poesia a la gent i fan que les persones s'hi sentin identificades i menys soles.

pàgina 12

Consorti

El Consorti per a la Normalització Lingüística (CPNL) ha organitzat a comerços del barri de Sant Andreu el concurs 'Si l'encertes l'endevines', que fomenta que es parli català a través de frases fetes catalanes.

pàgina 22

El + llegit

línia Sant Andreu.cat

- 1 Destrossen i llencen unes bigues de la Fabra i Coats però l'Ajuntament diu que no tenen valor
- 2 La primera fase d'obres de l'L5 del metro ja té dates
- 3 Risc de gentrificació?
- 4 La Nau Ivanow: 25 anys d'un espai per a tothom
- 5 Arranquen les obres de pavimentació de Fabra i Puig

Safata d'entrada

L'efecte papallona

per Francesc Reina

Foto: Pexels

Quan neix un nadó a l'hospital d'Olot, a la província de Girona, l'equip del pediatre Ferran Campillo regala a la família un brot de roure perquè el plantin i el cuidin, com si fos un germà bessó. El símbol de lligar el nadó emocionalment a la terra persegueix valorar la salut amb entorns lliures de contaminació, perquè hi ha un percentatge ampli de població que a penes trepitja un bosc, una platja o el camp...

Al sud del Mediterrani francès, tocant el nord català, des de fa diverses dècades es va detectar policlorur de bifenil en els abocaments, juntament amb vint-i-sis substàncies químiques de pestilents agrícoles que van a parar a les aigües del Roine,

cosa que ha provocat per aquella zona (i molts altres llocs) càncer, deformacions congènites, casos d'infertilitat... Aigua maltractada.

Tots els nostres actes i decisions estan connectats i les possibilitats d'interrelació són impredecibles. Una petita pertorbació, com l'aleteig d'una papallona, pot generar un efecte considerable, canvis que poden conduir a conseqüències impredecibles; aquesta és la teoria d'Edward Lorenz, el matemàtic que ens va parlar sobre el caos.

Atenció, posem la vida, no només les persones, al centre. Cal progressar en la cultura del diàleg i de l'entesa però, sobretot, posar la vida per damunt de tot: salvar allò que ens salva, cuidar allò que ens cuida.

Bretxes ètiques a banda, la modernitat gairebé sempre sembla fer emergir els grans defectes. Les ferides de la civilització ens continuen arribant des del totalitarisme de com és de lleig i terriblement horrible saber la veritat.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ComUnaGrip

#LaImmersióPerilla

#LaGuerraAUcraïna

@324cat: Des d'aquest dilluns ja no es fan tests de covid i els positius no s'han d'aïllar. Aquestes dues mesures només s'apliquen a les persones vulnerables.

@abelcaldera: Només la immersió lingüística garanteix la llibertat d'elecció de llengua. Una persona només pot escollir entre dues llengües si coneix les dues.

@Catinformacio: Rússia anuncia que rebaixarà l'ofensiva al voltant de Kíiv i Txerníhiv per afavorir les negociacions de l'alto el foc.

Cè·lula de Vitabilitat

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

La mirada dels nens ens torna, moltes vegades, el sentit més senzill i essencial de les coses. Passa amb els objectes, per exemple, quan els hi donen un ús inesperat, o amb el llenguatge, quan atribueixen un significat erroni a una paraula, per similitud o intuïció.

Una vegada vaig rebre un missatge de la meua filla petita que deia: “Papa, diu la mama que te’n records de la ‘cè·lula’ de ‘vitabilitat’ de la Gemma”. De vegades, reconec que no corregeixo aquests errors dels meus fills; sento que deixaran de ser petits i em continc, en un afany estèril de parar el temps.

La cèdula d’habitabilitat, a la qual es referia, és un document que a la majoria de la gent li sonarà. S’ha convertit en un certificat necessari per a la compra-venda de pisos o el lloguer d’un habitatge. Ha perdut tot el seu valor i el sentit originari, si és que mai el va tenir, si mirem el preu ridícul pel qual s’ofereix al mercat, cosa que el porta a ser un simple paper, la majoria de vegades fet amb poc rigor, amb l’únic propòsit de passar el tràmit burocràtic.

Tot i això, l’equivoc en les paraules, a més d’un somriure, obre una reflexió més profunda del que sembla. L’habitatge de la nostra amiga Gemma no està gens malament. Compleix, amb escreix, els requisits mínims que dicta el Decret d’Habitabilitat. És un àtic gran, amb dues terrasses, raonablement ben orientat i ventilat, amb sales i habitacions grans i dues peces de bany. Ningú rebutjaria un pis així d’entrada. Però ella no hi vol viure.

El barri, diu, és solitari. Va tenir un ràpid creixement i encara no hi han construït cap escola a prop. Està farta de portar la seva filla als barracons i, veient com van les coses, tem que acabarà estudiant allà tota la Primària. Tampoc hi ha cap centre de salut i no hi han obert cap botiga de queviures o una fleca. La més propera és a quatre carrers, i confessa que li fa por tornar-ne sola perquè no hi ha gaire gent pel carrer. El pis és habitable, però al barri hi falta vida.

L’actual Decret d’Habitabilitat és una llei de mínims de murs endins, tal com el mateix títol declara sense embuts. Del seu redactat es dedueix que es pretenen acotar els abusos i els tripijocs que fan molts propietaris per fer passar per habitatge una cosa que el sentit comú diu que no ho és.

No és una llei que tracti recomanacions de disseny per a més confort, ni tampoc que parli de les vistes que tindrem des de la nostra finestra. De fet, les vistes que importen al Decret són les que puguin tenir els vianants de la nostra roba estesa. Com diria Rigoberta Bandini, no sé per què fan tanta por les nostres calces; sense elles no hi hauria humanitat a les nostres ciutats mediterrànies.

És cert que hi ha altres lleis i plans que s’ocupen de “programar”, així en diuen, el territori i el creixement de les ciutats. Però això no impedeix que, complint els mínims que dicta el Decret d’Habitabilitat, un habitatge es pugui considerar com a tal en un barri sense escoles ni fleques. El problema és, moltes vegades, compassar el creixement residencial i els plans urbans.

Foto cortesia de @retronoubarri_bcn

Amb les onades migratòries dels anys 1950-1960 van arribar a Catalunya, i més intensament a Barcelona, milers de persones procedents del sud d’Espanya que volien treballar i establir-s’hi. Es van crear desenes de “polígons” residencials per fer front al que es va denominar “emergència residencial”.

El polígon del sud-oest del Besòs, Canyelles, la Guineueta... Va ser tan gran l’emergència que a molts llocs els edificis van arribar abans que els carrers, i així van romandre durant molts anys. És emocionant escoltar els veïns del carrer de la Mina de la Ciutat, al barri de Roquetes, explicar com van unir les seves forces per construir amb les seves pròpies mans la claveguera central del carrer, dedicant-s’hi cada dia en sortir de les seves feines. Les fotos d’aquella gesta són un llibre obert d’història de la ciutat. Història de la de ve-

ritat. Avui aquests barris tenen clavegueres, autobusos i escoles gràcies a la unió i la lluita dels seus veïns i veïnes; els plans van venir després.

Algú podria pensar que això ja no passa, però no fa gaire es va batejar amb el nom de “crisi immobiliària” l’abús de construir anualment més habitatges que França, Alemanya i Itàlia juntes. I tots recordem hectàrees d’habitatges sense col·legis, centres de salut o transport a Buniel o a Sanchinarro, per posar algun exemple, avui abandonats perquè allà no hi ha qui hi visqui.

L’habitabilitat, entesa en el seu significat més bàsic, és la capacitat que té un lloc per ser viscut de manera sostinguda i confortable, i això també hauria d’implicar els barris de les nostres ciutats. Barris que tinguin col·legis, centres esportius o casals a una distància raonable de casa i que promoguin l’abandonament del cotxe per manca de necessitat més que per repressió. La Llei de Barris que va promulgar la Generalitat pels volts de l’any 2004 i que encertadament l’Ajuntament de Barcelona ha fet seva ja va en el sentit d’eliminar aquestes mancances dels barris. És una llei reparadora. Pretén arreglar el que no es va fer bé des del principi.

Tot i això, el Decret d’Habitabilitat és central en aquest debat. No s’hauria de quedar tancat entre els murs de l’habitatge, ja que juga un paper fonamental en el desenvolupament de nous barris i en la reparació dels existents.

Un enfocament més holístic del decret, que reculli l’espai existent entre les habitacions de la casa i els espais del barri. Una llei on les vistes, les escoles o les fleques trobin el seu lloc. De la mateixa manera que no viuríem en un habitatge sense inodor o sense endolls, no hauríem d’admetre viure en un barri on el col·legi el construeixin quan els nostres fills ja siguin grans.

Una llei de màxims, no de mínims. I això no té res a veure amb els metres quadrats. Un decret que vigili l’habitabilitat de casa nostra, però també la vitalitat dels nostres barris. Un nou Decret de Vitabilitat.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Les millors perles

Keith LaMar és un pres afroamericà que fa 28 anys que és al corredor de la mort a Ohio. Albert Marquès, un pianista de Granollers, confia en la seva innocència i ha gravat un disc amb ell per intentar evitar que l’executin. Ho ha explicat **TV3**.

El govern espanyol va comprar fa una dècada una **tuneladora per 37 milions d’euros que no ha fet servir mai. Ara, l’ha venut a un ferroveller per dos milions d’euros. Jugada mestra.**

Francisco Clavero, exregidor de Seguretat Ciutadana de Calafell (Baix Penedès), ha estat condemnat per haver perdonat més de 700 multes de trànsit a familiars, amics, regidors i funcionaris de l’Ajuntament. Ah, i a ell mateix.

Si organitzar un casament ja és tot un repte, imagina’t **organitzar-ne 500. És el repte que ha assumit una noia a Illinois, que vol casar 500 parelles alhora el pròxim octubre. Es tracta de parelles de gossos i ho fa per batre un rècord.**

TV3

LA FOTO

La lupa

Colla de dropos

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Els desastres que ha causat la borrasca Cèlia a les platges de Gavà, Montgat i Badalona nord és un presagi nefast per a la temporada de temporals que cada any destrossen la costa de l'àrea de Barcelona i altres indrets del país. Des de 2017, la mala bava dels predecessors Glòria i companyia ha fet desaparèixer entre 6 i 10 metres anuals d'amplada de les platges del litoral metropolità nord. Això és un fotimer de sorra perduda!

D'acord, si ho comparem amb els 4.000.000.000.-000.000.000.000 de grans d'arena que es calcula que hi ha sumant totes les platges del món, potser no és tant. I, si tenim en compte que diuen que hi ha més estrelles a l'univers que granets de sorra al nostre planeta, pot semblar fins i tot una ximpleria preocupar-nos per una cosa tan nimia dins la immensitat de l'espai.

La qüestió és que últimament ens toca patir per tot. Vivim constantment amb l'ai al cor. Diria que, almenys, la bona notícia és que ja ha arribat la primavera, però les persones que pateixen al·lèrgia no hi estarien gaire d'acord. Sempre hi ha una cara B de les coses. Per exemple, l'escassetat d'oli de gira-sol a mi m'estalvia la sobredosi de fregits de mare quan vaig al poble.

Després de passar-la magra amb una pandèmia mundial, el pervers efecte papallona d'una guerra a més de 2.000 kilòmetres fa que el cost de la vida aquí hagi pujat, que els camioners i treballadors del camp i el mar protestin i que tothom acabi donant positiu en empenyament. El que no queda clar és si actualment tot semblen males notícies perquè realment ho són o perquè ens les venen així, sobretot a *Antena 3* i a les tertúlies de ràdio que sonen a tot volum als taxis. No voldria semblar *conspiranoic*, però en el caos no hi ha error, com cantava Santiago Auserón.

Per si la primavera no ens altera prou, una altra tendència de moda que posa a cent és que governants i *influencers* de tots els pelatges ens diguin contínuament el que hem de fer dins i fora de casa: com ens hem de relacionar amb els altres per evitar contagis, la temperatura màxima a la qual hem de posar la calefacció per combatre els russos estalviant energia, el menjar que hem de consumir per respectar el planeta, el llenguatge que hem de fer servir per no discriminar ningú de l'ampli ventall de gèneres, l'opinió que hem de tenir respecte a la *Motomami* per semblar moderns i crítics alhora...

I, per si no n'hi hagués prou, augmenten les insinuacions que som una colla de dropos. Fixeu-vos, si no, en el nou pla contra la covid, que es vol carregar les baixes laborals in-

discriminades a causa de la malaltia i només permetrà faltar a la feina a les persones vulnerables o a les que es trobin malament de debò. La distinció entre romancers i fotuts autèntics provocarà moltes susceptibilitats i no pocs conflictes en les relacions laborals. *Covid or not covid*.

També l'ampli i especialment sensible col·lectiu de l'ensenyament —o educació, que costa molt saber ja qui fa què— se sent acusat de defensar la *dolce vita* quan es manifesten i es posen en vaga, aduint que no ho fan perquè els obliguin a començar abans el curs, sinó per no sé quants greuges més que venen de lluny, la majoria en benefici d'alumnes i famílies, segons diuen.

Compte, que ser mestre o professor té molt mèrit, i ser-ho amb consciència i motivat per una vocació honesta encara més. És veritat que tenen moltes vacances i alguns s'aprofiten de baixes sospitosament recurrents, però és una professió dura i no apta per a cardíacs. Si ets pare i et poses en la pell dels docents, visualitzant totes aquelles hores a primera línia de foc davant d'alumnes sobreexcitats, rebels i demandants d'atenció, provoca vertigen, tret que siguis un tipus *superdur* com Vin Diesel a *The Pacifier*.

Per acabar-ho d'adobar, el nou líder de l'oposició, Alberto Núñez Feijóo, ha dit recentment en un míting que no creu que als que tenen més se'ls hagi d'assenyalar pel carrer "per haver treballat més". Suposo que per això acumulen riquesa personatges com Albert Rivera, a qui no veien el pèl al bufet d'advocats Martínez-Echevarría, o Toni Cantó, que es deu estar esllomant per promoure el castellà a la Comunitat de Madrid des de l'Oficina de l'Espanyol.

Com va advertir el periodista i activista polític George Monbiot, "si la riquesa fos el resultat inevitable del treball dur i l'emprenedoria, totes les dones de l'Àfrica serien milionàries". Però la justícia poètica, malauradament, és una fal·làcia, com ho demostren casos com el d'aquell funcionari de la Diputació de València que es va passar 10 anys sense treballar —fixtant amb bata i sabatilles— i, en lloc de convertir-lo en una falla amb els testicles d'una balena franca austral, el van absoldre de qualsevol delictes perquè deia que no disposava d'un espai propi de treball.

En una Espanya de penques, rendistes i polítics avesats a les portes giratòries —i alguns empresaris adinerats gràcies al narcotràfic—, l'ascensor social o està espatllat o només funciona amb una clau exclusiva, com en aquells edificis en els quals només poden utilitzar l'aparell els veïns que en són els propietaris. I, creieu-me, no hi ha precedents que cap veí es deixi la clau posada.

“

**L'ascensor social
o està espatllat
o només funciona
amb una clau
exclusiva, com en
aquells edificis
en els quals només
poden utilitzar l'aparell
els veïns que en són
els propietaris.
I, creieu-me,
no hi ha precedents
que cap veí es deixi
la clau posada**

”

Flaixos

@cot_julia: Jo soc ella, fan un acudit sobre mi i el meu marit s'aixeca a defensar el meu honor com un energumen... i en Will arriba a casa volant però de l'hòstia que li foto jo.

@massanagranaire: Ah, mira, una altra vegada dues persones catalanoparlants parlant en castellà a canvi de vint-i-tres visualitzacions.

@Barcelo_neta: Els grans, les arrugues, les taques... no són "imperfeccions", sinó que són estats diferents d'una pell que viu.

Premis | Reconeixement a Camp del Ferro

El poliesportiu municipal Camp del Ferro, situat al barri de la Sagrera, ha rebut el premi ArchDaily 2022 en la categoria d'arquitectura esportiva. Abans ja havia estat reconegut internacionalment amb diversos guardons.

Queixes per la transformació de l'antiga fàbrica Mercedes-Benz

- » Es preveu construir-hi 1.450 pisos i instal·lar centres d'estudis
- » El veïnat diu que el projecte suposarà "massificació urbanística"

EL BON PASTOR ▶ El projecte de transformació de l'antiga fàbrica de la Mercedes-Benz, on es faran pisos, zones per a comerços i centres d'estudis, ha generat queixes veïnals. A mitjans de març les capçaleres d'alguns diaris anunciaven que aquest projecte urbanístic aspirava a un premi a la fira immobiliària internacional MIPIM, celebrada aquella mateixa setmana a Canes -França-. Davant d'aquest anunci, des de l'Associació Veïnal Maquinista-Mercedes van deixar clar en un comunicat que no aprovaven el que s'exposava en les imatges del projecte i que, a més, l'Ajuntament no havia donat resposta a algunes inquietuds que tenen sobre el tema.

Una d'elles és la proporció d'habitatges contemplats -1.450- per metres quadrats, ja que l'entitat veïnal considera que podria provocar "massificació urbanística". "No haurien de trencar la coherència urbanística ni l'skyline

El veïnat demana mesures contra la "massificació". Foto: Ajuntament

actual", afegien. Paral·lelament, van recordar que amb el projecte moltes més persones es mouran per punts estratègics per a la mobilitat de la zona, la qual cosa podria convertir el simple fet de circular en una experiència "caòtica". Per evitar futurs problemes creuen que és necessari "pla-

nificar" la modificació de vials, accessos, ponts o sortides.

I pel que fa als futurs equipaments, caldrà, tal com van afirmar, situar-los "al voltant" del que serà el nou centre del barri: la zona de la Mercedes-Benz. Perquè, al final, un barri és més barri si els serveis importants són a prop.

El parc de l'estació de Sant Andreu, més gran del previst

EQUIPAMENTS ▶ Nova notícia entorn de la futura estació de Sant Andreu de Comtal: el parc que hi haurà a sobre les vies serà més gran del previst. La Comissió d'Urbanisme va aprovar el passat dimarts 15 de març una modificació del Pla General Metropolità (MPGM) que farà que la zona verda s'ampliï fins a gairebé 3.600 metres quadrats i que, per tant, els passatgers tinguin més espai per circular i zones d'estada. Aquests metres

de més es guanyaran a canvi de prescindir de la rotonda que s'anava a fer al carrer Sant Adrià.

EL MES DE MAIG

Les obres que faran realitat el nou parc començaran als voltants del mes de maig. Pel que fa a l'estació, Adif, responsable del projecte, té la idea d'obrir les portes durant el segon semestre del 2022. Abans, però, fa falta traslladar les vies de la línia de tren R2.

Les obres del parc començaran al mes de maig. Foto: Adif AV

Els veïns es queixen del trànsit. Foto: Twitter (@transitstandreu)

Un problema enquistat

MOBILITAT ▶ Després de dos anys i mig de la pacificació del primer tram del carrer Gran de Sant Andreu, els carrers dels voltants continuen tenint "un gran volum de trànsit", i els primers que el pateixen són els veïns de la zona. Així ho ha tornat a alertar el veïnat de la zona de la plaça Maria Brossa, organitzat sota la Plataforma per la Distribució del Trànsit a Sant Andreu, en una carta que va enviar el 29 de març al Districte, a qui acusa de "deixadesa".

Per una part, els veïns denuncien que el canvi de sentit del carrer Gran entre els de Malats i Joan Torras, "aconseguit gràcies a les protestes de la gent", no ha estat suficient per reduir el trànsit. La plataforma assegura, fent referència als carrers Agustí i Milà i Servet, que cada dia passen 3.110 vehicles pel primer i 1.156 pel segon, quan en principi estan pacificats i els vianants tenen prioritat. En alguns casos, han detallat, ho fan a "escassos

dos metres de les finestres dels habitatges". Les conseqüències, afegeixen, són un augment de la "contaminació acústica".

Davant d'aquesta situació, la plataforma ha demanat canvis en la mobilitat que descongestionin el trànsit dels carrers afectats. Una d'elles és habilitar un carril de doble sentit en el lateral de l'avinguda Meridiana perquè es pugui accedir a la zona oest del barri sense haver de passar per carrers "pacificats".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Aigües de Barcelona beneficia el 2021 més de 118.000 persones a través de 199 iniciatives socials

Els reptes que ha posat damunt la taula la pandèmia se sumen a alguns dels desafiaments a què ja s'enfrontava el planeta abans de l'arribada i l'impacte de la covid-19, com la pobresa, l'emergència climàtica o la lluita contra les desigualtats.

va explicar la seva aportació de valor a través dels projectes i iniciatives desenvolupades durant el 2021, i que han ajudat a millorar la qualitat de vida de les persones i al desenvolupament sostenible de l'entorn Metropolità de Barcelona.

la qualitat de vida i el futur de les persones". I amb aquesta voluntat,

han beneficiat més de 118.000 persones directament i més de 630.000 de forma indirecta.

Barcelona va aprovar el 2021 la seva política d'acció climàtica i el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

En aquest context, el paper de les aliances entre el sector públic i el privat ha esdevingut clau a l'hora de fer front als desafiaments del present i el futur, amb una mirada posada al 2030. A tall d'exemple, Aigües de Barcelona, l'empresa gestora del cicle integral de l'aigua, ha signat 23 protocols contra la pobresa energètica i ha impulsat un Pacte Social, juntament amb 17 ajuntaments, basat en la cooperació i el diàleg i que, a través de les taules de treball a cada municipi, posa en marxa plans d'acció amb iniciatives concretes per contribuir a la recuperació social i econòmica.

Per fer palesa la seva contribució, Aigües de Barcelona va presentar el balanç d'activitat, basat en indicadors ESG (acció social, ambiental, transparència i governança), a l'acte "Amb S de Social", el 3 de març a la Central Cornellà. Amb l'objectiu de retre comptes davant els grups de relació, la companyia

Acció social per millorar la qualitat de vida de les persones
Durant l'acte, el conseller delegat d'Aigües de Barcelona, Felipe Campos, va explicar que la companyia treballa per contribuir a una "transformació social cap a un model més sostenible, just, solidari i inclúsiu, amb la finalitat de millorar

la companyia ha participat en 199 iniciatives socials, de la mà de 145 entitats i 23 ajuntaments, i que ja

Per fomentar l'ocupació i l'ocupabilitat de persones en situació de vulnerabilitat, Aigües de Barcelona està implementant 32 programes socials.

Full de ruta cap a neutralitat climàtica

L'aigua és un recurs escàs que pateix directament les conseqüències del canvi climàtic, així que, en el seu compromís amb la salut del planeta, Aigües de

Aigües de Barcelona va aprovar el 2021 el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

Segons les dades presentades, la companyia ha reduït la petjada de carboni un 50,82% des de l'any 2015, i durant el 2021, ha aconseguit regenerar 38 hm³ d'aigua —l'equivalent a 11.250 piscines olímpiques—, la qual cosa ha permès alliberar consum d'aigua potable i mantenir el cabal ecològic del riu Llobregat, injectar aigua regenerada als pous de recàrrega per evitar la intrusió salina o fer-la servir per a usos agraris.

IMPULSEM EL QUE

AJUTS DE FINS AL 80% PER A PROJECTES QUE ACTIVEN L'ECONOMIA DELS BARRIS

Consulta les bases a: barcelonactiva.cat/impulsemelquefas

#impulsemelquefas

Ajuntament de Barcelona

Ja hi ha quatre milions de persones que han marxat d'Ucraïna, i moltes ho han fet per la frontera amb Polònia. Foto: Càritas

La convocatòria és el dia 9 de març a dos quarts de quatre de la tarda, hora ucraïnesa. La conferència es fa via *online* i hi intervenen alguns dels alcaldes de les ciutats més afectades per la guerra d'Ucraïna. Hi ha presents mitjans de tot el món: la televisió romanesa, diaris estatunidencs i escandinaus, ràdios de Bòsnia... I el *Línia*.

Comença parlant el ministre pel desenvolupament de les comunitats i el territori d'Ucraïna, Oleksiy Chernyshov. Porta una camisa de color blau clar. Ni corbata ni americana. A les guerres no es porten corbates ni americanes. Després parlen els alcaldes. Durant dues hores no hi ha ni un sol somriure. És el que té la guerra.

“Necessitem medicines i armes, la situació és límit”, diu el vicecalde de Mariúpol, Serhiy Orlov. Ell també va vestit sense elegàncies. Porta un jersei verd fosc, la peça de roba de moda al país des que Volodímir Zelenski, el president d'Ucraïna, l'ha convertit en un símbol de la resistència. “Necessitem mitjans de transport segurs per evacuar els nostres veïns”, explica Orlov. Tota la conferència és un crit desesperat. Els alcaldes volen que la comunitat internacional es posicioni al seu costat, i per això han convocat la premsa. Des de Kherson, Chernihiv, Trostianets o Vasylkiv parlen per a tot al món. Gràcies a internet.

Més de tres setmanes després d'aquesta conferència, Mariúpol ha estat assetjada per l'exèrcit rus. Els carrers són runes. Segons la *BBC*, hi ha 400.000 persones atrapades i més de 2.400 homes, dones, nens i nenes morts que han fet necessari obrir dues fosses comunes. Els cadàvers es congelen en una ciutat que registra temperatures de cinc graus sota zero a les nits i que fa dies que no té ni electricitat, ni gas ni aigua. Quan escrivim aquestes línies, la gana i les infeccions s'estenen pels hospitals i pels refugis. Les demandes del vicecalde Orlov no s'han materialitzat. S'ha imposat la guerra.

Els polítics locals que van participar en la conferència del passat 9 de març, que duia per títol *Resposta a la violència russa: perspectives de les comunitats territorials més danyades d'Ucraïna*, són desconeguts a fora del país. Alguns potser moriran en aquesta guerra. O potser no. És probable que els noms d'Ihor Kolykhaev, Vladyslav Atroshenko, Serhiy Sukhomlyn, Ihor Terekhov, Yuriy Bova, Veniamin Sitov, Oleksandr Lysenko, Nataliya Balasynovych i Serhiy Orlov no siguin ni una nota al peu de pàgina de la història. De la gran història. Quedaran ocults sota l'ombra de figures com Putin, Zelenski o Biden.

Amb tot, el món local, sigui a Ucraïna o a casa nostra, és el primer afectat pels conflictes. La ciutadania a peu de carrer organitzant-se o els alcaldes i les alcaldesses demanant ajuda noten primer que ningú els bel·licismes. Els estratèges pensen les gu-

El món local, la primera trinxera

La resposta solidària a la metròpoli davant la guerra d'Ucraïna, a diferència d'altres conflictes internacionals, s'ha organitzat de manera espontània i desendreçada. La ciutadania a peu de carrer n'ha estat la impulsora i més tard els ajuntaments han recollit el testimoni i han ordenat l'ajuda humanitària.

eres als despatxos lluminosos de l'alta política vestits amb corbata i americana, però és la ciutadania la que viu sota les bombes.

GUERRA I CIUTADANIA

Lluny de Mariúpol, a la regió metropolitana de Barcelona, ja des de l'inici de la guerra, el 24 de febrer, el món local es va fer sentir amb força. “El conflicte ens va agafar per sorpresa, però ràpidament vam organitzar un punt de recollida de material en una botiga

d'ordinadors”, explica Joan Cerezo, d'Esplugues de Llobregat. Ell presideix l'Associació Cultural Taras Shevchenko, un grup d'amics d'Ucraïna. “En una setmana vam poder carregar 5 o 6 furgonetes amb ajuda, que van anar a la paròquia de Santa Mònica, a Barcelona, i d'allà cap a Polònia”, afegeix. Aquella infraestructura va quedar ràpidament desbordada. “Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi havent de la botiga i ens ho portaven

tot al magatzem”, detalla. “La farmàcia que hi ha al costat, veient la demanda, va crear lots de medicaments dissenyats per enviar a Ucraïna”, relata per afegir que “mai havia vist tanta solidaritat”.

Altres municipis de la metròpoli també van viure situacions semblants. A Vilassar de Dalt, la Maria Àngels, de la Plataforma Ajuda a Ucraïna, remarca que el mateix dia que va començar la guerra es va organitzar una manifestació davant de l'Ajuntament.

“Després vam estar vuit dies recollint material i vam carregar dues ambulàncies i dues furgonetes que han anat cap a la frontera amb Polònia”, explica. A més, a Vilassar es va fer una arrossada, una caminada i una tarda d'activitats per recollir fons, i actualment la localitat ja ha acollit més de 25 famílies ucraïneses.

Els primers dies de la guerra, la resposta humanitària va ser espontània. “Com en altres ocasions, al principi la gent va actu-

Un viatge a la frontera

● El cotxe deixava enrere Polònia. La dona gran fugia de la guerra amb en Marc (nom fictici), un veí de Sant Andreu de la Barca que, amb cinc persones i cinc cotxes més, va decidir marxar cap a Ucraïna quan el conflicte despuntava. La dona gran es va passar hores mirant pel retrovisor. No girava el cap. Només veia l'indret que abandonava per un minúscul rectangle de vidre. Mirava aquella postal reflectida quan eren a centenars de kilòmetres d'Ucraïna. Fins i tot a milers de kilòmetres. Què mirava? Potser al cel encara hi reconeixia algun color

tes preguntes i van apuntar-se les nostres dades per estar segurs que no érem traficants d'éssers humans", recorda el santandreuenc. Finalment, van recollir una noia i la seva filla de tres anys i, per telèfon, van acordar passar a buscar una altra noia per Cracòvia en el viatge de tornada.

De Medyka van anar al camp de refugiats que hi ha just a la frontera. En Marc explica que allò era un caos: "Tot i que la gent estava ben tractada, recordo homes i dones grans caminant amunt i avall sense direcció durant hores". D'allà van anar a la ciu-

Una comitiva de sis veïns del Baix Llobregat va anar en cotxe fins a la frontera amb Ucraïna per ajudar persones refugiades a viatjar cap a l'Estat espanyol

del seu país, ara en runes. Potser no mirava res i el seu cap era a Ucraïna.

En Marc es va quedar en xoc per aquella imatge. En una crisi com la dels refugiats, hi ha moltes escenes que se't claven. Ho diu setmanes després d'haver tornat a casa. Setmanes després d'haver portat 17 persones d'Ucraïna a l'Estat espanyol.

La comitiva va sortir de casa el 3 de març. "Abans d'arribar a la ciutat polonesa de Medyka vam viatjar durant dos dies", relata en Marc. Ja abans havien contactat amb sis refugiats. Malgrat això, quan van arribar al poliesportiu de la ciutat propera a la frontera, aquell grup de persones no hi era. "Els militars ens van fer mol-

tat de Przemysl. "Hi ha un antic centre comercial abandonat que s'ha habilitat per a refugiats", detalla. Va ser aquí on van conèixer una família de 17 membres que volia anar a Càceres. "Després de parlar durant hores, van acabar confiant en nosaltres. Tres integrants de la família van fer el viatge en avió i la resta amb nosaltres", explica en Marc per afegir que quan va marxar d'aquell lloc no va poder "mirar enrere perquè era massa dur".

Començava el viatge de tornada. Fugien del terror. Però la guerra no hi entén de distàncies, i a la frontera amb França una de les noies va rebre una trucada. Havien bombardejat casa seva. La guerra sempre et persegueix.

ar de manera desordenada i desendregada", considera el sociòleg Xavier Godàs. "Encara que sembli una obvietat, el món local té una característica molt bàsica: tothom viu en un municipi. No pots no tenir un municipi, i per això és el lloc d'actuació primari", reflexiona. És per aquest motiu que la resposta primerenca va vehicular-se a peu de carrer. De manera desordenada, certament. Un fet que va fer reaccionar l'organització que agrupa entitats per la justícia social, Lafede, que va demanar que, si era possible, es fessin aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament en lloc de donacions de roba o menjar.

GUERRA I AJUNTAMENTS

Allò que va començar a gestar-se amb la ciutadania no podia passar desapercebut als ulls dels ajuntaments. La pressió social va fer que reaccionessin.

Volodymyr Fediuk, president de l'Associació d'Ucraïnesos de l'Hospitalet de Llobregat, explica que els primers dies de la guerra la seva organització es va reunir amb l'alcaldeessa Núria Marín. "Estem molt contents de la resposta que va tenir", diu. La batalla els va aconseguir dues fur-

gonetes per portar ajuda humanitària. "Les autoritats són les que tenen els recursos", afirma Fediuk. També ho expressa així Godàs quan assenyala que "la solidaritat va molt a les palpantes", i aquells dies van ser els ajuntaments els que van ordenar-la.

En aquest sentit, Victòria Planas, responsable de l'Àrea d'Ajuda Humanitària del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, explica que avui dia ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques a l'organisme per fer front al desastre humanitari de la guerra. Un desastre que es tradueix en quatre milions de refugiats i que és encara més palpable a les ciutats ucraïneses. "Mariúpol és la Guernica moderna", diu Fediuk.

GUERRA I SILENCI

Si ara la ciutadania veu els ajuntaments positivament, no es pot dir el mateix de la política d'altres nivells. "Estem molt enfadats amb els polítics espanyols, perquè podrien haver fet molt més del que han fet", critica Cerezo.

Sorprenentment, aquesta guerra ha generat un debat polític com poques guerres havien suscitat fins ara, i això també ha condicionat la mena de solidari-

"Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi ha davant de la botiga i ens ho portaven tot al magatzem"

Ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per fer front al desastre humanitari de la guerra

tat que s'ha apreciat en els primers compassos del conflicte. "Les entitats i les organitzacions que s'han mobilitzat en anteriors guerres estan una mica aturades i van tard", considera Godàs. "Ja no encarrilen la solidaritat o la protesta, i això ha produït que les energies individuals sorgissin de manera desendregada", descriu. El cert és que les diferències respecte d'altres conflictes, com ara la guerra d'Iraq, són notables. En aquell cas, les organitzacions sindicals, entre altres, van portar la veu cantant. "Crec que això té a veure amb les guerres postsoviètiques, que ens agafen a contrapeu, i les posicions costen més de concretar", valora el sociòleg.

SOLIDARITAT (I RACISME?)

Però fins i tot en les històries que mostren la bondat humana també hi ha una cara fosca. "En certa manera, aquest esclat de solidaritat té un principi de xenofòbia", afirma Planas. Si comparem com ha reaccionat la ciutadania ara i com ho ha fet en altres guerres, les diferències són abismals. Planas es fa una pregunta que hauria de fer-nos reflexionar: "Per què ara actuem diferent que amb la guerra de Síria, on també hi va haver milions de desplaçats i hi va

intervenir Rússia?". La protecció va per colors de pell. Si no, no es pot entendre per què avui dia, segons l'ACNUR, hi ha 250.000 persones –de les quals 70.000 són afganeses que fugen del terror talibà– varades als Balcans. Tampoc es pot entendre que hi hagi cooperants acusats de tràfic d'éssers humans per haver intentat portar a Europa els desplaçats per la guerra de Turquia. Planas torna a preguntar: "Per què no s'ha alçat la veu en el conflicte del Donbass, en què Ucraïna bombardejava la societat civil? Les guerres són molt complicades, i per parlar abans cal pensar".

Si bé tot això és cert, tal com la mateixa Planas i també Godàs reconeixen, cal invocar els drets humans en qualsevol dels casos i no crear disputes entre refugiats. "Em sembla una mala estratègia la comparació: pot acabar minimitzant el problema d'Ucraïna", afirma el sociòleg. "No podem respondre el racisme institucional amb passotisme organitzatiu. Els ucraïnesos no en tenen la culpa", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Els poemes que parlen de tots

» Un projecte comunitari permet pintar a diferents parets del districte micropoemes escrits pel veïnat
 » Un dels objectius de la iniciativa nascuda fa quatre anys és apropar la poesia a la ciutadania

Alba Losada
SANT ANDREU

Des de fa pocs dies, hi ha vuit parets o murs dels barris de la Sagrera, Bon Pastor, Sant Andreu de Palomar i Trinitat Vella que parlen, però no ho fan en veu alta. Se les sent si es lleixen els micropoemes que apareixen pintats en elles, amb frases com ara ara 'Quedar-se on fa mal no és una opció', 'No tinc on anar quan fujo de mi' o 'Entre barricada i barricada cuidaré de les meves germanes'.

Les atípiques imatges que regalen ara aquestes parets són el resultat del projecte col·lectiu Xarxa Poètica del districte de Sant Andreu, organitzat pel Centre Cívic La Sagrera - La Barraca, l'Ateneu L'Harmonia, el Centre Cívic de Sant Andreu, Can Portabella, Torre de la Sagrera, el Centre Cívic Bon Pastor, el Centre Cívic Trinitat Vella, la Biblioteca Marina Clotet, el Centre Cívic Can Clariana i Espai 30. Tal com explica la programadora cultural del Cen-

tre Cívic La Sagrera - La Barraca, Ona Planas, per arribar fins al punt actual del projecte es va fer una crida a tothom que tingués ganes d'escriure a enviar micropoemes. Després de, recorda, rebre'n 200, es van escollir els vuit que han acabat a les parets i que es van visitar en una ruta oberta al veïnat el passat dissabte 19 de març.

Un dels aspectes a destacar és que alguns d'aquests poemes, apunta Planas, comparteixen un tret comú: exposen emocions amb les quals és fàcil sentir-se identificat. "Veure que un poema entén el que sentim, pot ajudar-nos a sentir-nos menys sols. Tot i que cada persona el pot entendre d'una manera", indica.

JA FA QUATRE ANYS

Aquest projecte no és nou. L'any passat, assenyala Planas, es va fer exactament de la mateixa manera, i la idea és fer-ne més en el futur. Això podria fer, tal com afirma, que la poesia es fes un lloc al districte. "A veure si cada any podem anar sumant micropoemes als que queden d'anys anteriors. Els vuit d'enguany

Un dels murs vuit murs del districte on estan pintats els micropoemes. Foto cedida

s'han sumat als quatre que s'han conservat del 2021", diu Planas orgullosa que quedi una petjada de la seva feina.

Però per parlar dels orígens reals d'aquest projecte, de l'embrió del que és avui, s'ha de mirar quatre anys enrere, quan el Centre Cívic La Sagrera - La Barraca, l'Ateneu L'Harmonia i Can Portabella van unir les seves forces per fer una activitat "en xarxa" i mostrar una part de la personalitat de la poesia difícil

de veure. "Volíem trencar amb la part més acadèmica per mostrar una part més punyent i propera a la gent, perquè es trenqués amb la por que a vegades es pot sentir quan alguna cosa és de difícil accés o no s'entén", explica Planas.

Després d'aquest pas va venir una de les primeres accions de la Xarxa Poètica del districte de Sant Andreu i, alhora, una de les primeres per les quals part del veïnat va començar a conèixer la

iniciativa: una crida a tirar en una bústia poemes propis que després es van llegir a la plaça de Masadas de la Sagrera. Va ser llavors, recorda Planas, quan es van treure "a cegues" uns quants de la bústia i es van llegir amb un megàfon. Uns moments que, d'alguna manera, fan pensar que en aquell moment la Xarxa Poètica ja començava a assolir el seu objectiu inicial: aconseguir que el gaudi per la poesia sigui per a tothom.

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A
ayudaucrania.com
 Bizum – Codi: 01151
 ES86 2100 2262 1802 0040 3932

METRÒPOLIS BARCELONA

SALUT

LA CONTAMINACIÓ MATA

La mala qualitat de l'aire causa més de 3.000 morts cada any a la metròpolis de Barcelona

Entrevista

Natàlia Vilor-Tejedor
Investigadora al
BarcelonaBeta Brain
Research Center

“L'exposició continuada als contaminants accelera l'envelliment del cervell”

Les dades

Mesures que estan reduint les emissions i els riscos per a la salut a l'àrea metropolitana de Barcelona

Opinió

Jordi Bañeras
Cardiòleg de
l'Hospital Vall d'Hebron
especialitzat en el
tractament de malalties
cardiovasculars

“Els dies que hi ha més contaminació a Barcelona es registren més infarts”

Antoni Poveda

Vicepresident de l'Àrea de Mobilitat, Transport i Sostenibilitat de l'AMB

EDITORIAL

Una amenaça evitable

La contaminació de l'aire, essencialment produïda pels vehicles de combustió, genera un alarmant impacte en la salut de la població als entorns urbans. Segons l'Agència Europea del Medi Ambient i l'Organització Mundial de la Salut, en termes de salut pública, és la principal amenaça evitable. Els efectes de la contaminació de l'aire sobre la salut són d'ample espectre: efectes sobre el sistema nerviós central, asma i funció pulmonar reduïda, malalties pulmonars obstructives cròniques, efectes sobre el sistema reproductiu, efectes al fetge i a la sang, càncer de pulmó i efectes cardiovasculars, entre d'altres.

Durant el darrer decenni ha augmentat la conscienciació sobre els efectes perjudicials dels contaminants atmosfèrics en la salut humana, cosa que ha afavorit la creació de normatives, lleis i polítiques europees i estatals adreçades a reduir les emissions d'aquests contaminants. Nosaltres, coneixedors com som d'aquesta problemàtica, no volem ni pensem eludir la nostra responsabilitat. Ans al contrari, és l'AMB qui vol liderar i lidera una ambiciosa estratègia de lluita contra la contaminació atmosfèrica, que s'encamina a enfortir un

denominador comú: potenciar la mobilitat activa (a peu i en bicicleta), afavorir l'ús del transport públic i fer un ús més racional i ambientalment sostenible del vehicle privat.

En aquest context, s'implanten les zones de baixes emissions, una política àmpliament estesa a més de 200 ciutats de tot el continent i, segons l'Aliança Europea de Salut Pública, la mesura més efectiva per reduir la contaminació dels tòxics més perjudicials per a la salut pública (les partícules PM i el gas NO_x). La zona de baixes emissions de les rondes de Barcelona (ZBE Rondes BCN) ha passat de ser un model pioner a convertir-se en el model de referència de tot l'Estat.

El repte d'assolir un aire saludable passa inexorablement per la racionalització de l'ús dels vehicles de combustió i cal, ara més que mai, seguir avançant en el desplegament de polítiques de progrés cap a una mobilitat més sostenible.

Coneixem els beneficis que aporta a la societat la transició cap a un model de mobilitat més eficient i sostenible i, en exercici de les nostres competències, reafirmem l'objectiu que ha sostingut tenaçment i insistentment l'AMB durant aquests darrers anys, de lluita per la millora de la qualitat de l'aire, que ha de fer de Barcelona una metròpolis més saludable.

QUAN TORNES

La vida a les ciutats

AL TRANSPORT PÚBLIC METROPOLITÀ

La connexió

La tranquil·litat

TOT TORNA

La sostenibilitat

AMB Metròpolis Barcelona

Amb la col·laboració de:

Opinió Jordi Bañeras

Cardiòleg a l'Hospital Vall d'Hebron i coordinador del Centre de Simulació Clínica Avançada

Escoltar l'aire que respire

La contaminació atmosfèrica és una epidèmia que genera malalties, sobretot cardiovasculars

El doctor Jordi Bañeras, cardiòleg de l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona especialitzat en el tractament de pacients crítics amb malalties cardiovasculars, és pioner a Catalunya en l'estudi de la relació entre els contaminants atmosfèrics i les malalties cardiovasculars. Basant-se en proves científiques, el doctor Bañeras alerta en aquest article del gran risc per a la salut que suposa l'augment de la contaminació provocat pel trànsit rodat a la metròpolis.

El doctor Bañeras estudia els efectes de la contaminació en pacients amb malalties cardiovasculars

Surt al carrer. Tanca els ulls. Tapa't les orelles. Intenta escoltar l'aire que respire, aquest aire que ens dona l'oxigen per poder viure, però que malauradament no hem cuidat, i actualment també ens aporta gran quantitat de substàncies nocives per a la nostra salut: els contaminants atmosfèrics. No es veuen, no se senten ni es palpen, però en cada inspiració que fem anem introduint al nostre organisme aquests contaminants, que travessen el pulmó i s'escampen a través del torrent circulatori per tot el cos.

No és cap novetat: els éssers humans més antics ja van començar a contaminar quan van aprendre a fer foc, però en les últimes dècades, degut a l'increment de la combustió fòssil, entre d'altres factors, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) ha arribat a estimar en 7 milions les morts anuals degudes a la contaminació. Poca broma,

una epidèmia que genera un ampli espectre de malalties, sobretot cardiovasculars.

Volem salut, ans estímem la salut. Ningú no posa en dubte que s'ha d'evitar el tabac i el sedentarisme, així com tractar la hipertensió arterial o la hipercolesterolèmia per no emmalaltir. Però, què fem per tractar la contaminació atmosfèrica? Si científicament la contaminació es considera un factor de risc cardiovascular, és lògic que tinguem dret a demanar-ne uns nivells el més baixos possible.

No sorprèn, doncs, que el 2021 l'OMS hagi rebaixat dràsticament el nivell de tolerància dels contaminants. Per exemple, en el cas del contaminant més perillós per a la salut, fruit sobretot de la combustió de vehicles, anomenat $PM_{2.5}$, l'OMS ha reduït el nivell tolerat de 10 a 5 micrograms/metre cúbic. Si teniu curiositat, busqueu

•••••

L'OMS ha arribat a estimar en 7 milions les morts anuals per contaminació

•••••

A l'àrea metropolitana, els dies amb més contaminació hi ha més atacs de cor, i són més greus

quins nivells de $PM_{2.5}$ us rodegen, i veureu que hi ha molta feina per fer.

Sí, i tot això passa també a casa nostra. No cal anar més lluny: estudis duts a terme a l'àrea metropolitana de Barcelona demostren que els dies que hi ha més contaminació atmosfèrica, sobretot per $PM_{2.5}$, s'atenen més persones amb infarts de miocardi i que, a més, són més greus i letals.

Surt al carrer. Obre els ulls. És moment que tots i cadascun de nosaltres prenguem consciència que hem de cuidar l'aire que respirem. I des del meu punt de vista, encara que hi ha en marxa estudis per valorar potencials fàrmacs per disminuir els contaminants del nostre organisme, el problema s'ha d'abordar des de l'origen. Si volem salut, busquem estratègies per disminuir el trànsit rodat i altres fonts de contaminació. Tu te'n beneficias, el món se'n beneficia.

Entrevista Xavier Querol
Geoquímic i professor investigador d'IDAEA-CSIC

“Les partícules ultrafines són el contaminant més perillós que hi ha a Barcelona”

• Cada any moren prematurament a la UE 367.000 persones a conseqüència de la mala qualitat de l'aire, principalment a les ciutats

• A l'àrea metropolitana de Barcelona se sobrepassen àmpliament els líndars de contaminació revisats recentment per l'OMS

Mar Claramonte

Llicenciat i doctorat en Ciències Geològiques per la Universitat de Barcelona, Xavier Querol és un investigador de l'Institut de Diagnòstic Ambiental i Estudis de l'Aigua (IDAEA-CSIC) molt reconegut per les seves recerques en contaminació atmosfèrica. Membre del Consell Assessor per a la Unió Europea en el programa Clean Air for Europe de les Nacions Unides i del comitè científic assessor sobre la qualitat de l'aire de l'OMS en l'àrea de la UE, també coordina el projecte RI-Urbans per millorar l'avaluació de la qualitat de l'aire a les ciutats europees.

Per què la ciutadania s'hauria de prendre encara més seriosament el risc que suposa per a tothom la mala qualitat de l'aire que patim a l'àrea metropolitana de Barcelona?

Cal tenir clar que s'ha de desvincular d'un tema d'ideologia política: és una qüestió de salut pública amb que no es pot jugar, perquè la contaminació mata. Hi ha un impacte en la salut que és desmesurat: segons un informe de la Comissió Europea de desembre del 2021, a la UE cada any moren prematurament 367.000 persones per culpa de la contaminació per partícules, unes 40.000 per òxid de nitrogen i prop de 20.000 per ozó atmosfèric. De tota manera, l'any 1990 aquestes xifres arribaven a un milió. Per tant, tota la política ambiental europea ha permès reduir aquest impacte en prop de 700.000 morts prematures anuals. Hem de ser optimistes per aquesta reducció i perquè ara tenim una esperança de vida molt llarga, però hem de millorar la qualitat d'aquests anys de més que vivim.

Com a societat, quins reptes tenim per avançar en la millora de la qualitat de l'aire?

En el transport urbà en superfície –principalment en

“**Necessitem mesures urgents i dràstiques per canviar la mobilitat urbana”**

“**Amb el vehicle privat, portem un retard increïble respecte a altres ciutats”**

vehicle privat – necessitem mesures urgents i dràstiques, perquè portem un retard increïble respecte a altres ciutats: ja no parlo d'Estocolm, Hèlsinki o Londres, sinó de Milà, Palerm i Roma, que des del 2010-2015 han aplicat unes mesures molt més importants que les que estem prenent aquí en aquests moments. Per tant, el canvi de model en la mobilitat urbana és imperatiu per a la millora de la qualitat de l'aire. Si volem ser una societat avançada, aquest problema l'hem de posar a la nostra agenda i demanar als polítics que el posin ben amunt i que apliquin les mesures que toquin.

Quins són els principals generadors de contaminació atmosfèrica a l'àrea metropolitana de Barcelona?

Tenim dos contaminants crítics, que incompleixen de molt la legislació o els líndars que marca l'OMS: les

14 CIUTATS CONTRA LES NANOPARTÍCULES

Xavier Querol lidera el projecte RI-Urbans, finançat per la Comissió Europea, del qual formen part 14 ciutats europees, i on Barcelona és l'única representant de l'Estat espanyol.

L'objectiu és aconseguir eines científiques avançades provinents d'una xarxa de superestacions d'investigació atmosfèrica que permetrà millorar l'avaluació de la qualitat de l'aire –centrada en les nanopartícules– a les ciutats europees i prendre les mesures més adients.

Xavier Querol és un referent en la investigació europea en contaminació atmosfèrica

partícules en suspensió –que són els contaminants amb més impacte per a la salut i les generen principalment el trànsit, la indústria i les obres– i l'òxid de nitrogen, un problema exclusiu de zones urbanes provocat pel trànsit rodat i especialment pels vehicles dièsel, sobretot els fabricats abans del 2019.

Què són les partícules ultrafines i per què són tan perilloses per a la salut?

També s'anomenen nanopartícules i són les que fan menys de 0,1 micres, la mil·lèsima part del diàmetre d'un cabell humà. Són les més nocives perquè les respirem, inflamem els pulmons, entren als alvéols i en ser tan petites sovint no es detecten i passen al torrent sanguini i d'allà a altres òrgans del cos. Per tant, tenen un impacte molt gran en la salut, no només respiratòria sinó sobretot cardiovascular.

A l'àrea metropolitana de Barcelona, una gran part de les partícules procedeixen del trànsit rodat...

Efectivament, un 30% de les partícules que respirem a l'àrea metropolitana de Barcelona vénen dels vehicles: un 20% són del tub d'escapament i la resta, del desgast de frens i rodes.

En el cas de l'òxid de nitrogen, a la metròpolis s'excedeixen de molt els límits de manera continuada. Com s'explica, aquesta situació?

L'àrea metropolitana està incomplint els límits i fins i tot està advertida de sanció pel Tribunal de Luxemburg: un 70% de l'òxid de nitrogen que respira un barceloní ve dels vehicles, i d'aquest percentatge, el 95% està produït per vehicles dièsel anteriors al 2019 (a partir d'aquell any els vehicles dièsel són inclús més nets que els de benzina). Hem de reduir urgentment el nombre de vehicles d'aquest tipus, que són la majoria de la flota existent. En el cas dels cotxes dièsel d'abans del 2009, els hem d'eliminar del tot perquè emeten moltíssim sotge. Un sotge que el 2012 l'OMS va declarar com a cancerígen de grau 1, és a dir, que no hi ha dubte que produeix càncer.

Com podríem quantificar de manera entenedora el perill que suposa sobrepasar els nivells de contaminació atmosfèrica "tolerables"?

Actualment, a l'àrea metropolitana tenim una concentració equivalent a fumar-nos dues cigarretes i mitja per persona al dia. El problema és que això també ho respiren els bebès, la gent asmàtica, amb problemes cardiovasculars... I els dies en què la qualitat de l'aire és pitjor, equivaldria encara a més cigarretes consumides.

Quines mesures concretes caldria prendre per reduir aquesta enorme incidència?

Cal reduir els vehicles privats dins la ciutat i utilitzar més el transport actiu –bicicleta i anar a peu– i el transport públic sobretot. I aquí l'Administració hi té molt a fer, perquè el problema és en gran part produït per gent que ve a Barcelona i la seva àrea metropolitana en el seu vehicle i no paga l'impost de matriculació a la ciutat. Llavors, s'hauria de posar una bona xarxa d'autobusos que comuniquin ciutats dormitori i la ciutat principal a través de carrils bus perquè no hagin de fer cues a l'entrada de les ciutats. Si tenim un transport públic ràpid, net i confortable, la gent deixarà el cotxe, n'estic segur. No es tracta d'anar contra el cotxe, sinó de no fer-lo servir dintre de les ciutats que estan contaminades. Si les volem deixar més netes, les haurem de pacificar de vehicles.

Quin impacte té en la qualitat de l'aire la posada en marxa de zones de baixes emissions en més de 200 ciutats europees, entre les quals hi ha Barcelona?

Les zones de baixes emissions són absolutament necessàries. No resoldran el problema per si soles, però són una peça fonamental per resoldre'l. Igual que el cotxe elèctric tampoc no ho solucionarà, però el necessitem moltíssim. Tot i que és una mesura clau, aquí ens vam resistir a incorporar-la, hi va haver moltes reticències i, de fet, hem estat dels últims a

“**La contaminació atmosfèrica té un impacte desmesurat en la salut**”

“**Cal reduir els vehicles privats dins la ciutat i utilitzar més el transport públic i la bicicleta**”

“**Un 70% de NO₂ que respira un barceloní ve dels vehicles i, d'aquest percentatge, el 95% ve dels vehicles dièsel anteriors al 2019**”

“LA ZBE RONDES BCN ÉS ABSOLUTAMENT NECESSÀRIA I ÚTIL”

Segons un informe de l'Agència Europea de Medi Ambient de novembre del 2021, des que es va posar en marxa la zona de baixes emissions a la metròpolis el 2017, s'han reduït gairebé un 30% les emissions contaminants a Barcelona. Xavier Querol valora que “la ZBE Rondes BCN és absolutament necessària i útil. S'ha eliminat una quantitat important de vehicles que no podien entrar a la ciutat i que emetien molt de sotge cancerígen. Però, a més, com que d'aquí poc els d'etiqueta de color groc també es prohibiran, molta gent que en tenia ja se l'ha canviat”.

fer-ho. Però no pot ser que ZBE ciutats a Europa estiguin equivocades!

Per ara, a Espanya només hi ha zones de baixes emissions a Barcelona i Madrid, però amb dos models diferents. Quin està resultant més efectiu?

Madrid Central té 4 km², que és la superfície equivalent a Ciutat Vella, però és molt dràstic: solament hi poden entrar els veïns de la zona o els vehicles elèctrics, i no pot aparcar-hi ningú que no sigui resident. Per tant, mesures molt importants que han reduït molt el trànsit en una àrea molt petita. La ZBE Rondes de Barcelona té 95 km², però deixa entrar els cotxes amb etiqueta groga. Així que l'equilibri hauria d'estar al mig. Una zona de baixes emissions com la de Barcelona com a mínim sense permetre les etiquetes grogues. I de tota manera, les ZBE necessitarien ser complementades amb mesures com un peatge urbà com el que hi ha a Milà des de l'any 2015 i que ha reduït un 35% el nombre de vehicles que entren a la ciutat des de llavors.

A banda de l'impacte en la salut humana, la contaminació té un cost econòmic molt elevat...

Les morts només són la punta de la piràmide, però la contaminació treu dies de treball, incrementa els ingressos hospitalaris... Fins i tot la Xina el 2013 va tallar de cop les emissions perquè va veure que els costos sanitaris i en mortalitat eren increïbles. I el Banc Mundial, que no és un grup ecologista precisament, el 2016 va advertir que la despesa causada pels problemes associats a la qualitat de l'aire és del 4,5% del producte interior brut. Així que des del punt de vista econòmic és preferible invertir en mesures per millorar la qualitat de l'aire que després haver de pagar aquesta immensa despesa.

Quins són els principals agents contaminants?

CONTAMINANTS

NO₂

El diòxid de carboni és un compost químic format per molècules d'oxigen i nitrogen molt freqüent a les zones urbanes, on es troba en concentracions elevades.

Es crea com a resultat dels processos de combustió a altes temperatures, com els que tenen lloc en vehicles de motor i en plantes termoelectriques. Causa problemes respiratoris i efectes nocius al fetge, a la meitat i a la sang.

PM

Les partícules en suspensió o ultrafines són els contaminants que més impacten en la salut.

Les PM₁₀ són les que tenen un diàmetre inferior a 10 micres i penetren amb facilitat als pulmons.

Les PM_{2.5} tenen un diàmetre de 2,5 micres o menys, com el sotge, i són les més perilloses perquè poden filtrar-se al torrent sanguini.

QUIN ÉS EL PRINCIPAL CAUSANT?

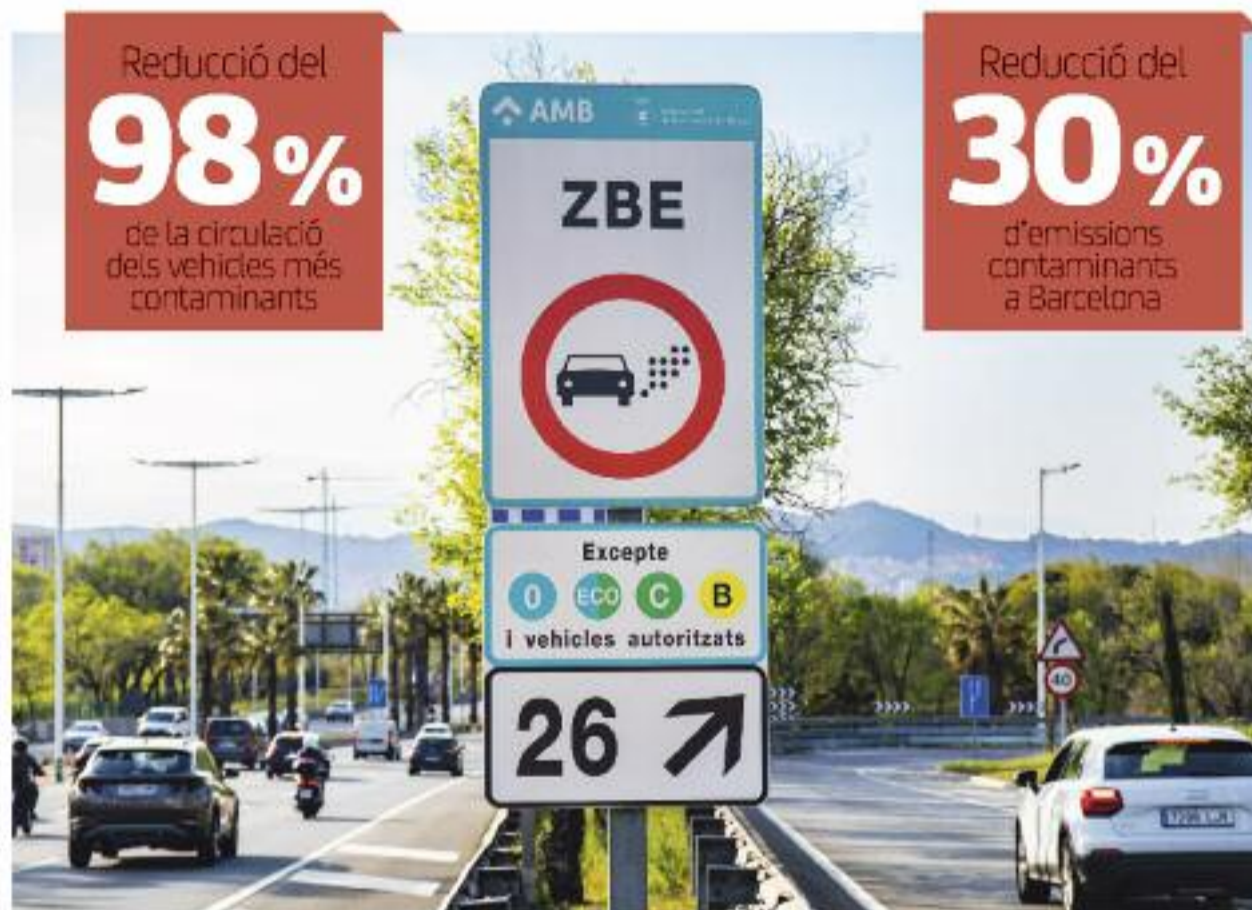
70%

trànsit rodat. Sobretot vehicles dièsel anteriors al 2019 (95%)

30%

trànsit, 20% indústria i 10% obres

Europa avala que la ZBE Rondes BCN redueix un 30 % les emissions contaminants

Redacció

Un Informe de l'Agència Europea de Medi Ambient publicat el novembre del 2021 deixa constància que la zona de baixes emissions de les rondes de Barcelona (ZBE Rondes BCN) —que inclou Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Espiugues de Llobregat i Cornellà de Llobregat— redueix gaire-

bé un 30 % les emissions contaminants a la metròpolis. Aquesta mesura, que comporta la restricció de la circulació dels vehicles més contaminants i s'ha aplicat progressivament a diferents vehicles segons l'etiqueta ambiental de la DGT, ha estat un gran avenç per accelerar el canvi de flota de la metròpolis cap a un transport rodat menys contaminant i contribuir a la millora de la qualitat de l'aire.

DISMINUCIÓ DE LA CIRCULACIÓ DE VEHICLES

L'establiment de la ZBE Rondes BCN, que es va activar l'

de gener del 2020, ha reduït considerablement la circulació dels vehicles més contaminants: s'ha passat del 20 % el 2017 a menys del 2% actualment.

Des de l'anunci de la mesura el 2017 i fins al 2021, les emissions de PM_{10} dels vehicles circulants s'han reduït un 20 % i les de diòxid de nitrogen (NO_2), un 50 %. Si bé la mobilitat en vehicle privat a la metròpolis ja se situa a nivells d'abans de la pandèmia, la bona notícia és que els indicadors de contaminació encara se situen lleugerament per sota dels del 2019.

L'impacte d'altres agents contaminants molt nocius per a la salut, com el carboni negre —el sotge emès pels vehicles dièsel, sobretot els més antics—, també ha disminuït significativament.

Aquest fenomen s'ha accelerat des de l'aplicació de mesures sancionadores a la ZBE Rondes BCN. Així, entre el setembre del 2020 i el setembre del 2021, el parc mòbil va passar a emetre un 14 % menys de NO_2 , un 13 % menys de carboni negre i un 6 % menys de PM_{10} . A més, la ZBE contribueix a complir els barems legalment establerts per la Comissió Europea, que feia una dècada que se superaven a la metròpolis de Barcelona.

BONA ACCEPTACIÓ CIUTADANA

Segons la darrera enquesta Òmnibus, el 93 % de la població de l'àrea metropolitana de Barcelona coneix la ZBE i gairebé el 70 % la valora positivament. A més, el 95 % dels enquestats indica que la contaminació és un problema important.

Una altra enquesta, la de CIEMAT, també conclou que la societat, en bona part, està d'acord amb aquesta mesura: un 64 % la considera acceptable i més de la meitat creu que és justa. Aquests resultats són similars als registrats en estudis recents fets en altres ciutats europees. El 70 % dels enquestats opina que la implantació de la ZBE millorarà la salut dels ciutadans. De fet, aquesta percepció ciutadana és incertada segons l'Aliança Europea de Salut Pública, que avala que la ZBE és la mesura més efectiva per reduir la contaminació local generada pels agents tòxics PM_{10} i NO_2 , els més perillosos per a la salut humana.

LA ZBE RONDRES BCN, PIONERA A L'ESTAT

Amb una superfície aproximada de 100 km² i dos milions de residents, la ZBE Rondes BCN és la zona de baixes emissions més gran del sud d'Europa, on més de 200 ciutats ja en tenen d'establertes.

La ZBE Rondes BCN va ser pionera a l'Estat espanyol i hi constitueix un model de referència, especialment amb la nova llei de canvi climàtic i transició energètica, que obliga els municipis de més de 50.000 habitants, i també els de més de 20.000 habitants que tenen problemes de qualitat de l'aire, a establir zones de baixes emissions abans de l'any 2023.

Principals mesures preses per l'AMB per millorar la salut de la població

13.598
targetes verdes emeses

Desballestament de:
11.635 turismes
619 ciclomotors
1.344 motocicletes

Tarifa única per al
transport metropolità

36 municipis i
preu d'una zona ATM

1.991 vehicles a la
flota de Bus Metropolità
(TMB i AMB)

626 híbrids (31,4 %)
63 elèctrics (3,16 %)
363 de gas (18,23 %)

9
aparcaments d'intercanvi

7 municipis
579 places
7.858 usuaris registrats

•••••
La circulació dels vehicles que més contaminen ha passat del 20% el 2017 a menys del 2% actualment

•••••
L'ús del vehicle privat ja se situa a nivells d'abans de la pandèmia, però la contaminació es manté per sota de la registrada el 2019

CIRCULACIÓ PERMESA NOMÉS A:

Noves recomanacions de l'OMS per millorar la qualitat de l'aire

Per primer cop en 15 anys, l'OMS ha actualitzat les recomanacions sobre la qualitat de l'aire i ha rebalcat notablement els líndars admissibles dels principals contaminants atmosfèrics.

FERRAN LALUEZA
 Veí de Gràcia (Barcelona)

“DESBALLESTAR LA MEVA MOTO PER ACCEDIR A LA T-VERDA VA SER UN GRAN ENCERT”

En Ferran va decidir desballestar la seva vella moto altament contaminant el gener del 2021 i, a canvi, va obtenir la T-verda, un títol de transport públic metropolità gratuït durant tres anys. “Em va costar prendre la decisió de desprendre'm de la moto perquè, tot i que tenia més de 25 anys, funcionava molt bé i hi tenia una gran vinculació sentimental. Fins i tot em vaig plantejar classificar-la com a vehicle històric, però mantenir-la tenia un cost significatiu i també hi havia un tema de consciència ecològica, perquè entenc que més enllà que hi hagi restriccions legals és una responsabilitat de cadascú intentar no contribuir a empitjorar la qualitat de l'aire”, argumenta.

Després de posar a la balança els pros i els contres, “la part racional va acabar pesant més”, segons en Ferran, per a qui “el procés de desballestar la moto i aconseguir la T-verda va ser relativament senzill: pel desballestament em van informar per telèfon, vaig haver d'anar a una oficina amb cita prèvia i en uns 20 minuts el tràmit estava fet. Al cap de pocs dies van passar a recollir la moto en un lloc acordat al carrer i després vaig tenir sis mesos per sol·licitar la targeta. Simplement, vaig fer la petició per internet i la vaig rebre a casa al cap d'unes setmanes”.

FIDELITAT AL TRANSPORT PÚBLIC
 Vist en perspectiva, un any després, considera que “va ser una decisió encertada: hi he sortit guanyant econòmicament, no m'he de preocupar pel trànsit ni d'aparcar i ara camino més, que és un hàbit saludable”. A més, en Ferran i la seva família no han tingut mai cotxe ni es plantegen comprar-ne en el futur: “Per la ciutat ens movem a peu o en transport públic fàcilment i si hem de sortir lloguem un vehicle”.

JAIRO ALONSO FLORES
 Veí de Castelldefels

“SER USUARI DE BICIBOX EM DONA TRANQUIL·LITAT PER ANAR EN BICI A LA FEINA CADA DIA”

Fa gairebé deu anys que en Jairo treballa a l'aeroport del Prat i pràcticament des del principi va optar per anar-hi cada dia pedalejant, després de provar el trajecte per carril bici. Primer ho feia en Bicing des del barri de Sants de Barcelona, on vivia llavors, però va decidir utilitzar la seva pròpia bici quan va descobrir el servei d'aparcament gratuït Bicibox a la T2. “És un sistema molt bo i que té molts beneficis: et pots despreocupar de fer servir cadenes i cadenats i de si la bici està massa temps a la intempèrie o si te la poden robar. Agraïxo que sigui gratuït, però és tan eficient que estaria disposat a pagar pel servei”, valora en Jairo.

LA SALUT COM A MOTIVACIÓ
 Per un motiu ben particular, en Jairo mai no ha tingut cotxe: “Des de nen i fins als trenta pocs anys vaig patir epilèpsia i això feia que no pogués conduir. Em vaig habilitar a anar en transport públic i en bici. El 2010 vaig tenir la sort que la malaltia va desaparèixer després d'una neurocirurgia i vaig intentar treure'm el carnet de conduir, però em produïa

massa ansietat. Així que vaig optar per la tranquil·litat i la llibertat de la bicicleta i d'oblidar-me del transport privat motoritzat, que a més costa de mantenir i contamina”.

Segons en Jairo, que des del 2014 viu a Castelldefels i gaudeix del trajecte diari a la feina a través del Parc Agrari del Baix Llobregat, “cal trencar el paradigma que si no tens un cotxe o una moto no et pots moure. Fins i tot pots arribar a la mateixa hora o abans amb la bicicleta, t'estalvies el gimnàs i arribes al destí amb una energia diferent, sense estrès”.

175 estacions de Bicibox	11 electrolineres 11 fotolineres
6 espais de gran capacitat 21 municipis 2.236 places 17.694 usuaris	19 municipis 8.554 usuaris 15.500 recàrregues <small>Energia estalviada: electrolineres 548.366 kWh, fotolineres 102.366 kWh</small>

Entrevista Dra. Natàlia Vilor-Tejedor
Investigadora al BarcelonaBeta Brain Research Center

“L'exposició continuada als contaminants accelera l'envelliment del cervell”

● **Des del 2020 la contaminació ambiental** és considerada oficialment pels científics un factor de risc en la demència i la malaltia d'Alzheimer

● **Les partícules que emet el trànsit rodat** tenen un impacte molt alt en els processos cognitius dels adults i en el desenvolupament cerebral dels infants

La doctora Natàlia Vilor-Tejedor investiga els efectes de la contaminació ambiental sobre el cervell.

Mar Claramonte

La doctora Natàlia Vilor-Tejedor pertany al Grup de Recerca en Neuroimatge del BarcelonaBeta Brain Research Center (BBRC), centre de recerca de la Fundació Pasqual Maragall. És coautora d'un estudi publicat recentment a la revista *Environment International* en col·laboració amb l'Institut de Salut Global que vincula una major exposició a la contaminació de l'aire amb nivells més alts de biomarcadors de la malaltia d'Alzheimer. Des de fa cinc anys viu entre Barcelona i Rotterdam (Països Baixos) i sigui on sigui es desplaça sobretot a peu, en bicicleta i en transport públic. Lamenta que a la seva ciutat d'origen els nivells de contaminació siguin molt més alts que els recomanats per l'OMS i comenta que “només sortir de l'aeroport a Rotterdam, fins i tot puc percebre com l'olor és totalment diferent”.

En quina mesura la contaminació de l'aire pot afectar el cervell i la cognició?

Segons els estudis que s'estan realitzant veiem que la contaminació de l'aire incrementa l'afectació de les funcions cognitives i produeix danys en algunes regions del cervell. També s'ha vist que una exposició continuada a aquests contaminants produeix un envelliment cerebral prematur, és a dir, accelera l'envelliment del nostre cervell i incrementa el risc de desenvolupar malalties cerebrovasculares i neurodegeneratives.

Alguna referència explícita i concreta als contaminants generats pel trànsit rodat i els vehicles més contaminants?

Sí. De fet, en els estudis que portem a terme al BBRC, analitzem certes partícules que provenen dels gasos expulsats pel trànsit. I el que estem observant és que aquestes partícules tenen un impacte molt alt en la salut del nostre cervell, en la seva estructura i en processos cognitius en persones adultes. Altres estudis també han trobat efectes en el desenvolupa-

Efectes en els nens: un rendiment pitjor, falta d'atenció i agreujament de trastorns com el TDAH i l'autisme”

Si reduïssim la contaminació podríem arribar a reduir un 2% la prevalença de l'Alzheimer”

ment cognitiu dels nens: per exemple, un rendiment pitjor, falta d'atenció i agreujament en les condicions de trastorns com el TDAH i l'autisme.

Per quins mecanismes la mala qualitat de l'aire arriba a desencadenar processos neurodegeneratius o contribueix a la seva progressió?

Els mecanismes, de fet, no es poden determinar directament, o són difícilment atribuïbles a un únic factor en el cas de patologies cerebrals. Hi ha moltes influències, i això és una de les línies que estem treballant a la Fundació Pasqual Maragall juntament amb l'Institut de Salut Global perquè ens interessa explorar com possibles interaccions entre l'exposició ambiental i altres factors de risc es combinen i acceleren aquests processos neurodegeneratius. Però encara no estan clars els mecanismes, i per això cal continuar fent recerca.

Com reacciona el cervell quan l'organisme està continuament exposat al diòxid de nitrogen i a micropartícules en suspensió, els dos agents contaminants més perjudicials per a la salut?

L'exposició continua ocasiona danys al cervell i també pot produir atrofia en algunes estructures cerebrals. En el cas de gent més jove, aquestes afectacions al cervell poden portar a un empitjorament en el desenvolupament cerebral i cognitiu, i en persones adultes a un envelliment més ràpid i a desencadenar una acceleració d'aquests processos neurodegeneratius.

Quina és la relació entre la pol·lució atmosfèrica i la malaltia d'Alzheimer?

Seria incorrecte parlar d'un enllaç directe entre pol·lució i desenvolupament de la malaltia, perquè desconec encara molts mecanismes, però sí que és cert que des del 2020 la contaminació ambiental és considerada un factor de risc en la malaltia d'Alzheimer per la Comissió Internacional sobre Demència. És a dir, es reconeix internacionalment aquesta relació o aquest risc incrementat quan ens exposem a una contaminació elevada.

REDUIR LA CONTAMINACIÓ PER EVITAR CASOS DE DEMÈNCIA

Segons un informe publicat a la revista científica *Lancet*, si reduïssim l'exposició a la contaminació, podríem arribar a reduir en un 2% el nombre de persones que desenvoluparien Alzheimer. La doctora Vilor-Tejedor valora que “no sembla una dada gaire elevada, però el problema és que la incidència de les demències està creixent, i en termes absoluts, un 2% és molt. La predisposició genètica no la podem prevenir, però hi ha factors, com la contaminació, en què podem incidir per reduir-los”.

La majoria de la gent no associa contaminació i Alzheimer. Des de quan es coneix aquesta relació?

Des del 2020 està recollit oficialment, però per arribar a aquest punt han calgut anys previs d'esforç i molta recerca. Són estudis lents perquè necessitem recollir dades, comprovar-les... El nostre equip fa uns cinc anys que hi treballa i coneix altres grups nacionals i internacionals que fa encara més temps.

Per què és important aquesta línia de recerca?

Perquè dona peu a fer que les institucions vulguin intentar minimitzar l'impacte de la contaminació. No oblidem que es tracta d'un factor de risc modificable, és a dir que podem intervenir en l'efecte que té sobre la nostra salut: millorant la qualitat de l'aire podem, per exemple, contribuir a fer que persones vulnerables minimitzin el risc i fins i tot no acabin desenvolupant la malaltia. Malauradament, Barcelona té uns nivells de contaminació molt per sobre dels recomanats i això ja està tenint efectes sobre la salut de la població. Però encara som a temps d'intentar reduir-los.

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

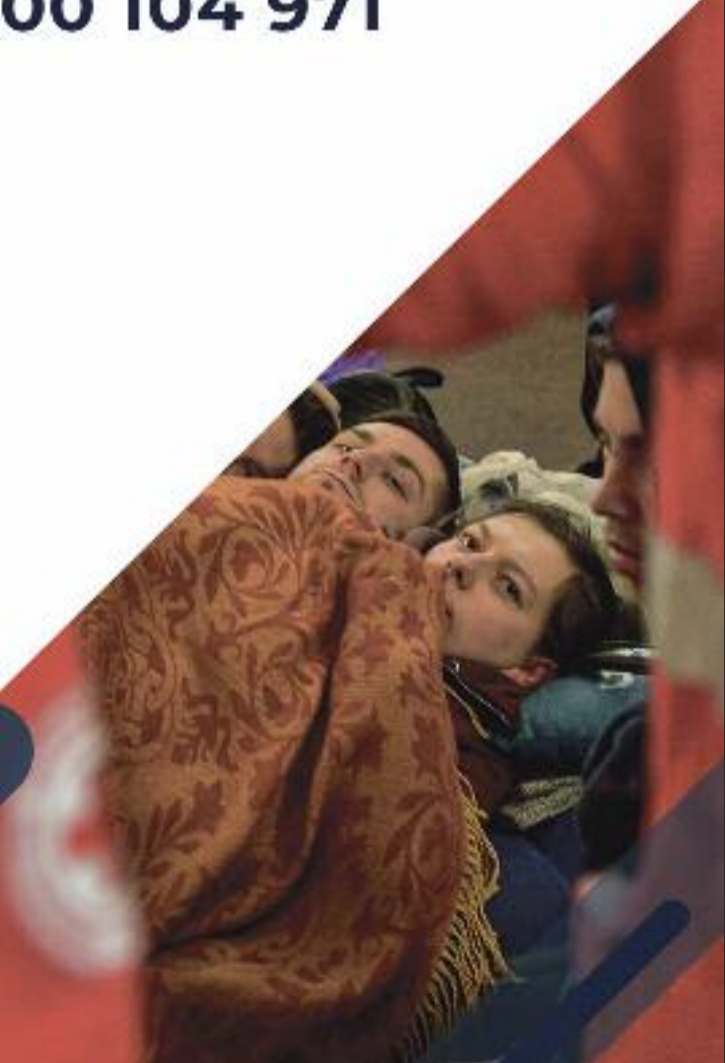

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import Integre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

La Fundació Barcelona Comerç és des de fa pocs dies membre de l'Independent Retail Europe (IRE), l'entitat europea de gairebé 60 anys de trajectòria que representa organitzacions de comerços independents.

Els comerciants pateixen els preus de la llum i la benzina

SUBMINISTRES ▶ Fa unes setmanes que parlar de comerç es tradueix amb parlar de la pujada del preu de la llum i la benzina i, també, de la vaga de transportistes. Pel que fa a la vaga, el vice-president de la Fundació Barcelona Comerç i president de l'Eix Sant Andreu, Pròsper Puig, assenyala que, en general, "està afectant poc" a la ciutat. Però, afegeix, als sectors del peix, la fruita i la verdura, que venen productes procedents del nord o del sud d'Espanya, els ha colpejat més.

Aquesta tendència, tal com afirma la presidenta del Mercat de Sant Andreu, Elisenda Pons, també l'estan patint els paradistes del mercat. Malauradament, reconeix, això no és l'únic que els hi preocupa. Per una part, l'augment del preu de la benzina ha fet que pugui l'import d'alguns productes, com la carn de porc que ofereix a la seva parada. Per l'altra, el preu de la llum ha provocat que al mercat es treballi per anar subsistint. "Abans teníem un 15% de beneficis i ara un 5%", alerta Pons.

Els preus de la benzina pugen des de fa mesos. Foto: ACN

La inflació que està provocant la pujada dels preus de la benzina i de la llum també preocupa Puig. "Si els productes s'encaixen, els consumidors tenen menys marge per comprar", lamenta al parlar d'uns imports que creu que, almenys, no pujaran més. Però això, si acaba passant, tampoc arregla el problema. "Els preus actuals són cars per a

la majoria", afegeix. Tot i que pronostiqui que l'escalada de preus no anirà a més, Puig alhora admet que el que ha passat en els darrers mesos fa impossible saber amb seguretat què vindrà a partir d'ara "Al novembre pensàvem que la pandèmia s'acabava, al desembre va venir la variant òmicron i fa poc la guerra d'Ucraïna", diu.

Un concurs per fomentar el català a Sant Andreu

CONCURSOS ▶ Les il·lustracions de l'escola superior de Disseny La Llotja ja han omplert de color alguns carrers del barri de Sant Andreu. Són part del concurs 'Si l'encertes l'endevides', organitzat pel Consorci de Normalització Lingüística per a la Normalització Lingüística (CPNL) per fomentar que es parli català.

La iniciativa consisteix a endevinar quines són les frases fetes catalanes que estan plasmades en les diferents il·lustracions repartides per comerços associats a l'Eix Comercial de

Sant Andreu. El concurs fa dies que va començar i durarà fins al 30 d'abril.

Aquest mes d'abril, l'Eix Comercial Sant Andreu s'està preparant també per una de les tradicions catalanes més importants: Sant Jordi. Tal com explica el president de l'associació de comerciants, Pròsper Puig, estan ajudant a llibreries i floristeries a demanar les llicències per poder vendre al carrer durant la diada. La idea és que enguany es pugui passejar entre flors i llibres.

Les frases fetes estan plasmades a les il·lustracions. Foto: Barna Centre

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic associació de mitjans d'informació i comunicació
Mitjans Km 0

El Pau,
lievant-se cada dia a les 4 del matí per poder oferir-nos el millor pa del barri.

línia sant andreu

Producte local
COMERC VERD
↓

Als comerços verds t'expliquen el valor dels aliments

Vine al teu mercat!

www.mercats.barcelona

Ajuntament de Barcelona

COMERC VERD →

Stratègia d'Alimentació Sostenible Barcelona 2030

OPTICA & AUDIOLOGIA
UNIVERSITARIA

Obrim al migdia

beō.

Ulleres amb vidres graduats antireflectants o solars

45€

Sant Andreu
Carrer Gran de Sant Andreu, 254
T. 93 345 47 75
opticauniversitaria.com

PROMOCIÓ VÀLIDA DE L'1 DE MARÇ AL 30 D'ABRIL DE 2022
OFRES QUE SE'N EXHAUREIXEN LES EXISTÈNCIES.
Lents monofocals o pàrques 1,5 amb antireflectant en 0,65 per a lents positives i 0,70 per a lents negatives. Llent de graduació subjecte al quadre de fabricació del proveïdor. Lents monofocals 1,5 solars d'astoc en 0,60 per a lents positives i 0,70 per a lents negatives. Llent de graduació subjecte al quadre de fabricació del proveïdor.

A PROP

consum sostenible i de proximitat

L'Estratègia d'alimentació sostenible agafa volada

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

L'Estratègia d'alimentació sostenible Barcelona 2030 continua endavant amb empena. El passat 15 de març va tenir lloc la segona trobada entre responsables municipals i agents del sector alimentari i associatiu relacionats amb els eixos principals d'aquesta iniciativa, que té com a horitzó l'elaboració d'un full de ruta per transformar el sistema alimentari de Barcelona i

fer-lo més sostenible. La sessió va celebrar-se a l'Espai Josep Bota, de la Fabra i Coats, a Sant Andreu, i va comptar amb la presència d'Álvaro Porro, comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Consum, que va ser l'encarregat de dirigir l'acte. Porro va estar acompanyat per Amaranta Herrero, coordinadora estratègica de la Secció de Polítiques Alimentàries Urbanes i Consum Responsable de l'Ajuntament.

Els dos representants municipals van explicar els eixos principals d'aquesta estratègia alimentària, els quals, de fet, estan recollits al Pacte de Milà. Aquest acord contempla objectius com ara la promoció de dietes saludables, assegurar la igualtat social i econòmica, millorar l'abastiment i la distribució d'aliments o reduir el malbaratament, entre altres.

Els participants en la sessió del 15 de març es van dividir en quatre grups que

van treballar els vuit objectius preliminars i les línies de treball que marca l'estratègia alimentària. Els propòsits són incrementar la producció, venda i consum de productes de temporada, protegir els espais

L'Estratègia d'alimentació sostenible ha de servir per elaborar un full de ruta que canviï el model alimentari

agraris urbans, promoure l'accés universal a dietes saludables, prevenir el malbaratament, combatre l'emergència climàtica, implementar un canvi cultural en l'alimentació, fomentar les relacions justes en el marc de la cadena alimentària i coordinar els diferents agents d'aquest àmbit per portar a terme accions concretes i avaluable, vinculades a estratègies existents.

Amb tot, des de l'Ajuntament recorden que la crisi climàtica és un repte global que s'ha de combatre des de les administracions, les organitzacions i la ciutadania, i que amb l'Estratègia d'alimentació sostenible Barcelona 2030 la ciutat fa un pas endavant per fer front a l'emergència climàtica. En aquesta línia, el full de ruta resultant ha d'ajudar a transformar la manera de produir aliments i de consumir-los.

'Impulsem el que fas' finança 42 projectes relacionats amb l'alimentació sostenible

Ajudes

El programa de subvencions 'Impulsem el que fas', de l'Ajuntament i Barcelona Activa, ha finançat 42 projectes relacionats amb l'alimentació sostenible i el consum responsable.

Són dades corresponents al 2021 fetes públiques pel consistori. En aquest sentit, l'any passat el programa de finançament va rebre 629 sol·licituds de projectes que optaven a rebre una ajuda econòmica, dels quals 186 van acabar rebent-la.

Pel que fa als projectes relacionats amb l'alimentació sostenible, el programa està adreçat a aquelles iniciatives socials o empresarials compromeses amb els drets la-

borals, l'economia social, la sostenibilitat i el clima, i que contribueixen a avançar cap a un canvi de model de consum més responsable, a més de garantir una alimentació més sana i més justa. Enguany, el pressupost dedicat a aquesta modalitat de projectes és de mig milió d'euros.

Aquest nou model de consum responsable i d'alimentació sostenible està alineat amb els compromisos del Pacte de Milà i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de l'ONU.

El termini de presentació de candidatures per sol·licitar l'ajuda econòmica d'enguany acaba el 22 d'abril, i es poden formalitzar a través del web de Barcelona Activa (www.barcelonactiva.cat).

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Pas endavant per preservar els comerços emblemàtics

Patrimoni

Amb l'objectiu de protegir una singularitat de Barcelona com són els comerços emblemàtics, l'Ajuntament ha impulsat 18 mesures per garantir-ne el futur. Des del consistori informen que aquest conjunt de propostes volen vetllar per la sostenibilitat d'aquests negocis, alguns d'ells centenaris, i convertir-los en un actiu, una "riquesa" del teixit comercial barceloní.

La iniciativa busca preservar i promoure aquests establiments com a "símbol i expressió" de la identitat de la ciutat. A més, la voluntat municipal és posicionar Barcelona com una ciutat referent a l'hora de protegir aquestes botigues. Per altra banda, es volen posar en marxa eines per donar a conèixer la seva situació de forma "objectiva i rigorosa".

Finalment, està previst fer participis aquests comerços a l'hora de fer polítiques comercials per a la ciutat, posant especial èmfasi en la seva professionalització i digitalització, entre altres.

"FET DIFERENCIAL"

Per altra banda, les mesures plantejades pel govern municipal volen potenciar el sentiment d'identitat per tal que els ciutadans valorin el "fet diferencial" d'aquests comerços. En aquesta línia, es portaran a terme programes d'història a la televisió pública *betevé* i s'incorporaran codis QR a cada establiment per permetre l'accés a aquest contingut a través del telèfon mòbil.

A més, està previst que es promogui la Ruta dels Emblemàtics i el taller de Geoemblemàtics, en el marc del programa 'El Co-

merç i les Escoles', que vol apropar el teixit comercial als més petits. Sobre això, cal dir que entre el 2016 i el 2021 el 46% dels establiments emblemàtics de Barcelona van prendre part en alguna activitat de formació.

I és que aquest tipus d'establiments necessiten eines per enfortir-se, destaquen des de l'Ajuntament. Per fer-ho possible, afegeixen, es continuarà garantint la participació d'aquestes botigues en les polítiques de suport al comerç local.

Tot plegat es va presentar al Ple del dia 25 de febrer. Aquell dia es va explicar que l'Ajuntament demanarà a la Generalitat un canvi legal que ajudi a garantir la protecció d'aquests establiments, mentre que es va plantejar la possibilitat que el consistori compri locals concrets com *El Ingenio*, tot i que encara ha d'estudiar aquesta mesura.

EN PRIMERA PERSONA

"El futur del petit comerç passa per l'especialització"

Enric Gil
Meridiana Aquàrium
(Sagrera Activa)

Enric Gil regenta una botiga, Meridiana Aquàrium, que fa 38 anys que és oberta. Això li ha valgut una experiència comercial que posa en pràctica com a president de l'associació de comerciants Sagrera Activa. Gil defensa el comerç de proximitat com un actiu per millorar els barris i evitar-ne la degradació.

Com ha canviat el comerç de proximitat durant els últims 38 anys?

Ha variat bastant. Abans era més familiar. A més, les vendes solien concentrar-se als dissabtes, i entre setmana en feies menys. Ara s'han diversificat i es fan durant tota la setmana. A més, el comerç *online* ens ha afectat: és competència deslleial.

Està en risc el petit comerç?

Crec que el comerç generalista acabarà morint. T'has d'especialitzar o convertir-te en un referent al barri per allò que fas. Aquí hi ha forns de pa que tenen cues molt llargues cada dia. Si obres una botiga de roba normal en un barri, no té futur. Des del meu punt de vista, tot passa per la superespecialització.

Quins són els reptes de futur del sector?

Hem de fer que la gent s'adoni que el comerç de barri és de qualitat. Que coneixem els nostres veïns/clients i que fem una tasca social de radar amb la gent gran i d'ajuda als més petits en cas d'alerta. Un barri sense comerç és un barri abocat a la degradació i la inseguretat.

Foto: Ajuntament

Art i comerç es donen la mà en una ruta pels millors aparadors del Gòtic

Foto: Jordi Oliver/Ajuntament

Disseny

La Ruta d'Aparadors Artístics ha permès descobrir tot un seguit d'intervencions artístiques que han portat a terme creadors de reconegut prestigi en diferents aparadors de botigues del barri Gòtic. Concretament, dels carrers del Pi, Petritxol i Palla, així com d'alguns carrers adjacents.

Aquesta acció volia ajudar a potenciar la rellevància dels aparadors per a les botigues i com a espais de diàleg entre l'art i el comerç. A més, des del consistori apunten que a través d'aquesta ruta es volia contribuir a la recuperació tant econòmica com anímica de la ciutat. Els aparadors es podien visitar fins al passat 31 de març.

Concretament, en aquesta edició hi han participat els i les artistes Lara Fluxà, Sok Kan Lai, Dominika Berger, Marcos Pallazzi, Ari Gardiazabal, Alicia Kopf, Jaime Serra, Albert Serra, Joan Fontcuberta, Gino Rubert, Miquel Aparici, Montse Valdés i Albert Espona.

DOS MONS RECONCILIABLES

Amb tot, aquesta acció pretenia reivindicar la relació entre comerciants i artistes que va saber exposar Santiago Rusiñol a *L'auca del senyor Esteve*. I és que l'artista català va saber reconciliar com ningú dos mons aparentment irreconciliables: per una banda, el del comerciant, abnegat i amb voluntat de ferro, que apuja la persiana cada dia i, per l'altra, el de l'artista, bohemí i somiador.

Cuidem BARCELONA

Cuidar Barcelona és cosa de tots i totes

Un equip informatiu recorre els barris per explicar les novetats del Pla Cuidem Barcelona a veïns i comerciants tot cercant la corresponsabilització ciutadana

NETEJA/ El nou servei de neteja i recollida de residus ja s'està desplegant des del passat 4 de març als districtes de Ciutat Vella, l'Eixample, Gràcia, Sant Andreu i Sant Martí, incloses totes les platges de la ciutat. A Sants-Montjuïc, les Corts, Sarrià-Sant Gervasi, Horta-Guinardó i Nou Barris hi arribarà a partir del 12 de setembre.

Un dels principals objectius d'aquest nou servei és la proximitat amb els barris. Més concretament, es vol augmentar el servei a tot el territori i flexibilitzar-lo perquè es pugui adaptar a les diferents casuístiques de la ciutat.

En aquest sentit, més de 40 informadors i informadores recorren els barris on s'està desplegant el nou servei de neteja i recollida de residus per explicar de primera mà les novetats al veïnat i als comerciants i donar resposta a possibles dubtes que se'ls plantegin.

Segons explica l'Ajuntament, en la selecció d'aquest equip informatiu s'ha prioritzat la contractació de persones amb habilitats comunicatives, especialment en la transmissió i adaptació del missatge. S'ha valorat molt especialment la capacitat de mediació davant de possibles discrepàncies i petits conflictes. Igualment, el personal adscrit a la campanya parla i entén, a nivell nadiu, tant el català com el castellà, i té coneixements necessaris per entendre i parlar l'anglès. A més,

Es fa seguiment dels punts crítics

també s'ha valorat la incorporació de persones amb coneixements d'altres idiomes per adaptar-se a la realitat dels diferents barris.

Aquests informadors i informadores treballen per parelles –procurant que siguin mixtes– i se'ls assignen uns carrers d'un barri determinat segons la previsió del calendari establert.

Amb tot, ja són a peu de carrer per informar la ciutadania sobre el nou Pla Cuidem Barcelona i explicar la nova distribució de conten-

Foto: Ajuntament

El calendari del nou servei de neteja

- ✓ Ja s'està desplegant des del passat 4 de març als districtes de Ciutat Vella, l'Eixample, Gràcia, Sant Andreu i Sant Martí, incloses totes les platges de la ciutat
- ✓ A Sants-Montjuïc, les Corts, Sarrià-Sant Gervasi, Horta-Guinardó i Nou Barris hi arribarà a partir del 12 de setembre

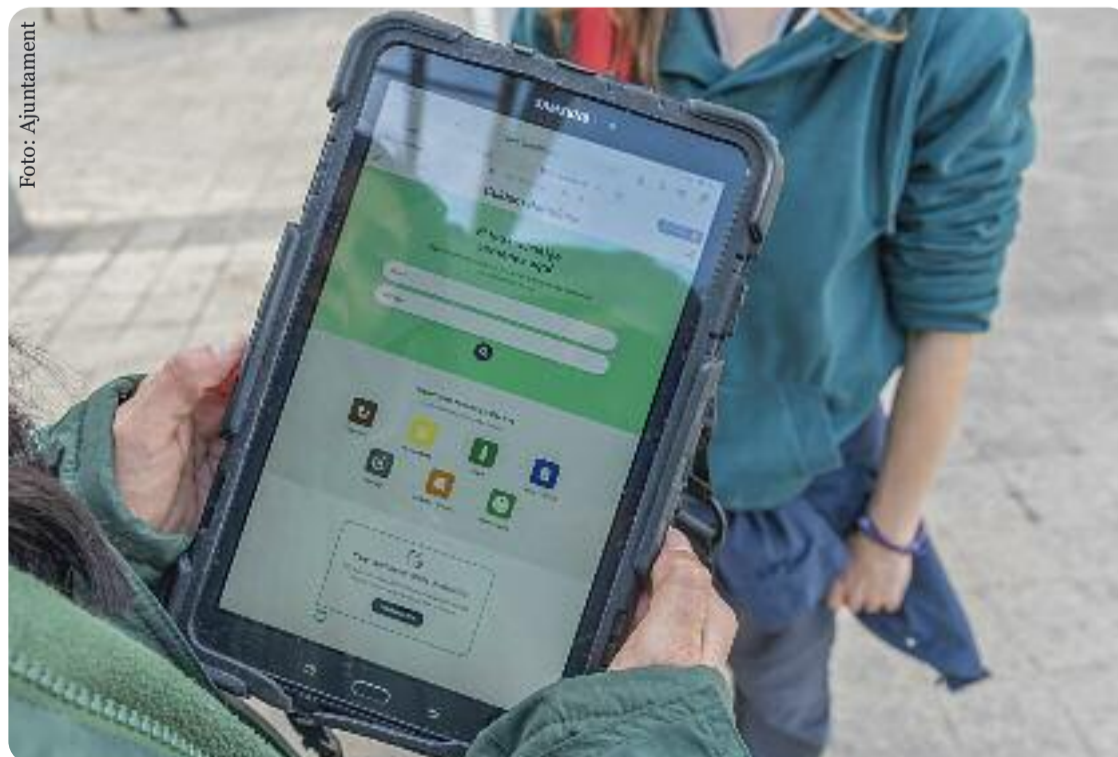

Foto: Ajuntament

dors, així com quins residus cal dipositar al groc dels reciclables.

SEPARAR ELS RESIDUS

Per solucionar qualsevol dubte en relació amb com separar correctament els residus, l'Ajuntament també ha habilitat a la pàgina web cuidem.barcelona un cercador de residus, on posant el que es vol reciclar i l'adreça et diu on i quan ho has de llençar.

A més, els informadors i informadores visiten tots els comerços per explicar-los en detall les novetats referents a la recollida comercial, així com recordar-los com s'ha de fer per separar correctament els residus i l'horari de recollida dels bujols.

Una altra tasca important que porta a terme aquest equip informatiu és el seguiment dels punts crítics detectats per l'Ajuntament, així com informar i escoltar el veïnat i els comerços en les seves possibles demandes de millora.

Els recordatoris del dia que s'han de baixar els mobles i trastos vells, de quins residus cal portar als Punts verds, de com separar-los correctament o de com utilitzar els sistemes de recollida d'escombraries de cada barri també formen part de la campanya de sensibilització.

Per últim, als districtes on encara no s'ha desplegat la nova contracta de neteja els informadors i informadores també hi actuen, resolent dubtes i informant el veïnat que a partir del setembre els arribarà el nou servei de neteja i recollida de residus.

EL PLA RESIDU ZERO

► L'Ajuntament fa una aposta ferma pel malbaratament zero, posant en pràctica programes de prevenció de residus, fomentant la reutilització de productes i reparació d'objectes i d'aparells i promovent l'aprofitament alimentari per lluitar contra el canvi climàtic.

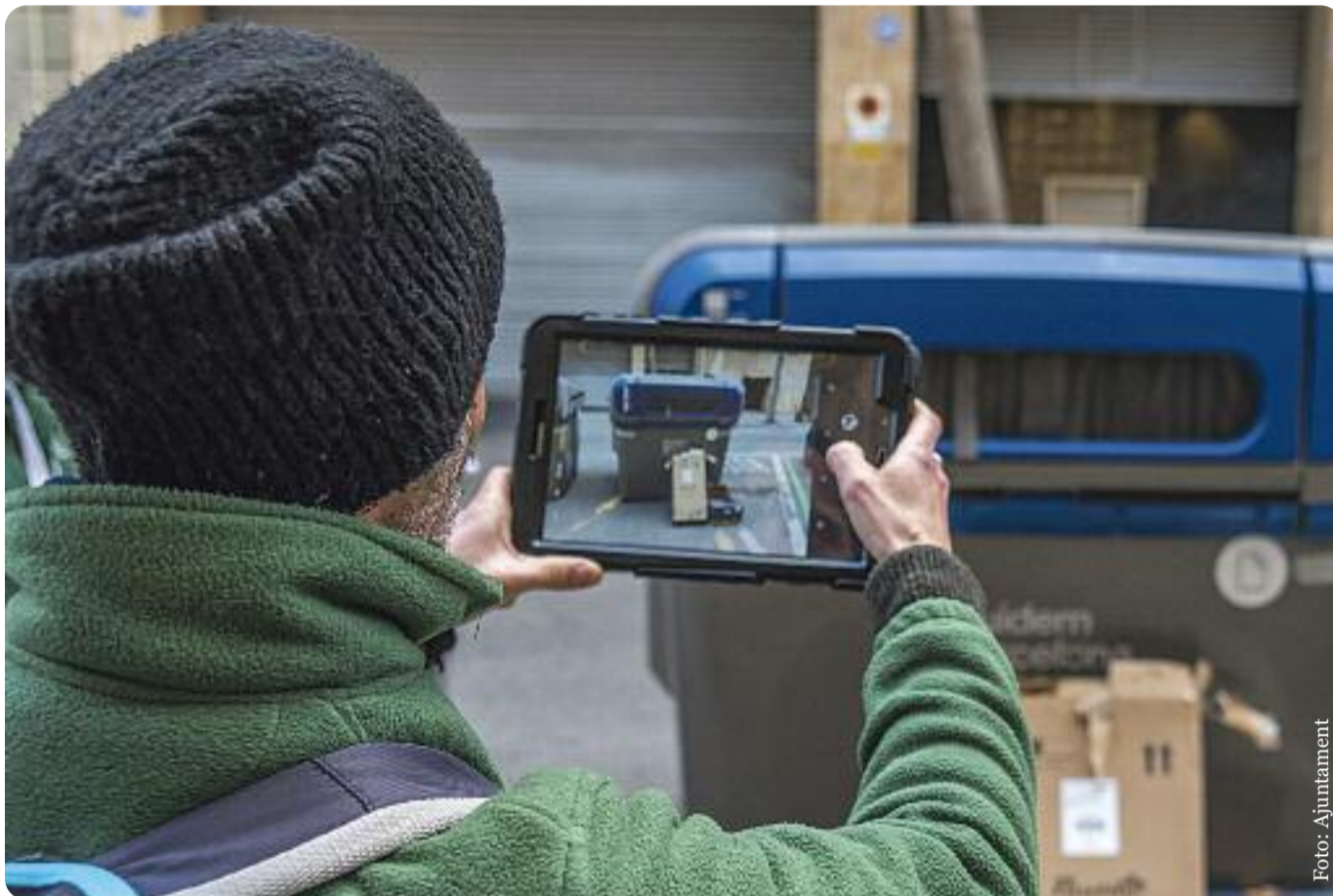
Cuidem BARCELONA

Foto: Ajuntament

Com avisar d'una incidència de neteja al carrer?

SERVEIS/ Per mantenir neta la ciutat és imprescindible la implicació de la ciutadania. Per això, l'Ajuntament posa a disposició dels veïns i veïnes una nova pàgina web perquè puguin notificar les incidències de neteja al carrer:

cuidem.barcelona

* També es poden comunicar les incidències que es trobin al telèfon 010. És gratuït tots els dies de l'any de 7 a 23 hores.

Un gran pla, tres línies d'actuació: així s'articula Cuidem Barcelona

ESPAI URBÀ/ El Pla Cuidem Barcelona es fonamenta en tres línies d'actuació. En primer lloc, en el desplegament de la nova contracta de neteja i recollida de residus. En segon lloc, en els Plans de Manteniment dels districtes. I, per últim, en els nous canals de comunicació amb l'Ajuntament.

El nou contracte de neteja i recollida de residus significa, en paraules del consistori, un esforç i una gran millora per als pròxims vuit anys a la ciutat. Incrementa la plantilla d'operaris i operàries i incorpora tecnologia per al control i la gestió del servei, així com vehicles elèctrics per reduir la contaminació i el soroll. Aquestes millores permetran donar un servei adaptat a les particularitats i necessitats de cada barri per dissenyar millor les actuacions de neteja i manteniment de l'espai públic.

Per la seva banda, els Plans de Manteniment dels districtes tenen l'objectiu de dissenyar el manteniment de cada barri amb la complicitat i el contrast del veïnat, de les entitats i del teixit comercial.

Partint d'un primer esborrany elaborat pels serveis municipals, doncs, el procés s'anirà enriquint amb la incorporació de propostes del teixit social i comercial de cada barri.

Es poden consultar totes les sessions informatives fetes fins ara a l'apartat 'El teu barri' del web cuidem.barcelona. A més, també s'hi poden consultar tots els tríptics, per a veïns i comerços, per cada un dels barris on s'ha implantat la nova contracta i que ja s'han repartit a tots els domicilis.

Finalment, també s'impulsen nous canals de comunicació amb l'Ajuntament per atendre les necessitats del servei i reduir el temps de resolució de les incidències.

Però des del consistori es remarca que cal un canvi que vagi més enllà de les millores del servei. "Necessitem un canvi en la implicació ciutadana i la responsabilitat dels nostres veïns i veïnes per a la qualitat de l'espai públic i la percepció ciutadana de la neteja de la ciutat", insisteixen en aquest sentit.

I és aquí on entra en joc l'equip de més de 40 informadors i informadores, que estaran de forma permanent en diferents punts de la ciutat i que desenvoluparan la seva tasca adreçada tant a la ciutadania com als comerços.

Aquest nou equip informatiu se suma als informadors que ja fan les diferents campanyes específiques durant l'any.

Foto: Ajuntament

L'equip de Javier Aznar va concloure la temporada el passat 26 de març golejant per 9-24 l'AR Concepción Ciudad Lineal, en partit corresponent a la 22a jornada de la Divisió d'Honor Femenina. El CN Sant Andreu ha acabat cinquè amb 14 victòries, dues menys que el CE Mediterrani, l'últim equip amb plaça per als playoffs.

Sant Carlos Craviotto

» El porter de l'AE Prat, amb passat al CE l'Hospitalet o la UE Sant Andreu, és un exemple de regularitat
 » "Quan era més jove i jugàvem a fora de casa, em podia passar la tornada pensant en els errors", diu

Toni Delgado
SANT ANDREU

"Quan era més jove i jugàvem a fora de casa, em podia passar tot el viatge de tornada a l'autobús donant-li voltes als errors que havia comès. Arribava a casa amb mal de cap!", reconeix, divertit, Carlos Craviotto (Lleida, 1983), porter de l'AE Prat amb passat al CE l'Hospitalet o la UE Sant Andreu. Amb els anys, ha acceptat que les errades formen part de l'ofici i de la vida, i ho intenta transmetre als porters de la base i de l'amateur de Segona Catalana que forma a l'entitat pratenca: "Els insisteixo que, per molt que millorin, s'equivocaran. Tard o d'hora, l'error apareixerà, així que hem d'intentar que ens colpegi el mínim possible per evitar-ne més".

A Craviotto li solen dir que és un "defensor dels porters". "Potser és veritat. El que tinc clar és que no tot és blanc o negre", afirma, sempre empàtic amb qui protegeix la porteria. També és observador i analític i sap que des de fora el que sembla una errada evitable pot ser conseqüència de molts factors invisibles. "Tot va molt de pressa. Potser no has vist la pilota o t'han agafat a contrapeu", amplia. Ve a dir-nos que estar sota els pals és molt complex.

No ha estat mai un porter d'errades importants. Més aviat, Craviotto continua sent un exemple de regularitat. "A la UE Figueres un company em va comentar que potser jo no era por-

ter espectacular, però que treia les que havia de treure", recorda.

Al lleidatà no li interessien els focus ni els reconeixements: la seva única obsessió és salvar punts per a l'equip, i seria difícil calcular quants en va acumular durant els millors anys de la seva carrera, al CE l'Hospitalet, on es va guanyar el malnom de Sant Craviotto. "Diria que va ser una ocurrència del periodista Jordi Mèlich", comenta. "Crec que tots li dèiem Sant Craviotto perquè sempre salvava partits... Segurament, el primer a fer-ho va ser en Francesc Aznar, qui narrava els partits", apunta el mateix Mèlich.

UNA LLEGENDA

A l'Hospi és una llegenda. Hi va defensar la porteria set temporades. "Vam pujar a Segona B i vam disputar dos playoffs d'ascens a Segona, vam jugar la Copa del Rei... M'hi sentia molt a gust i estimat allà", confessa Craviotto. Sospira quan repassem l'eliminària de campions de grup de Segona B contra el CD Tenerife, quan l'equip va tenir l'ascens a Segona a un gol. "I van poder-lo marcar... Ens va penalitzar el partit d'anada, el 3-1, igual que després contra la SD Eibar, amb un 3-0 i una primera part nostra molt dolenta", reconeix.

"L'SD Eibar, el CD Tenerife i el CD Leganés han tingut grans trajectòries al món professional. Qui sap si què hauria pogut fer l'Hospi si haguéssim pujat nosaltres", es pregunta el porter, format a la Secció Esportiva AEM, on va començar de late-

Carlos Craviotto, un porter molt regular. Foto: AE Prat

ral perquè ja hi havia dos porters, i a la UE Lleida.

Deu ser un company agraït i excel·lent, dels que sap aportar les paraules adequades i escoltar quan toca. Amb els anys, Craviotto s'ha adonat que una esbrincada o un crit poden ser efectius puntualment, però

"Diria que Sant Craviotto va ser una idea del periodista Jordi Mèlich", recorda

que el que més suma són l'empatia i els ànims. "Abans cridava molt més. Ara, si són errades evitables, els puc donar un toc d'atenció perquè no es relaxin. Si hi estàs massa a so-

bre, potser tornaran a equivocar-se", exposa.

Sempre ha estat titular a tots els equips, excepte el seu últim curs a la UE Castelldefels (2007-2008), en què va jugar 13 partits en un club "molt familiar". Hi va créixer molt i va fer amistats que encara conserva. Més complexa va ser la seva estada al CF Gavà pels impagaments. Com sempre, es queda amb el costat més positiu: "Malgrat que vam patir molt, vam revertir la situació al camp gràcies a un líder com l'Òscar Mena. El final va ser dolent".

Sembla una persona amb els peus a terra que ha après a relativitzar les coses i a gaudir cada cop més del futbol. El va trobar molt a faltar els primers mesos de la temporada 2019-2020, quan no tenia equip. La

seva última experiència havia estat a l'Ontinyent CF, que va desaparèixer abans del final de curs. "Vaig tornar a Catalunya, ja era pare i volia jugar a Segona B, i com que no em van sortir propostes, em vaig esperar al mercat d'hivern. Va ser quan va aparèixer la UE Sant Andreu, de Tercera, i amb un projecte il·lusionant", recorda. "A la UESA el jugador se sent valorat pel club i l'afició. La temporada va ser molt bona, excepte els playoffs. Vam empatar contra l'Hospi i van passar ells perquè, pel coronavirus, l'eliminària era a partit únic i en cas d'empat el vencedor era el millor classificat a la Lliga regular", afegeix.

Ara gaudeix a l'AE Prat, "un club molt familiar i realista que no gasta més del que té i format per persones que t'animen i t'ajuden a aixecar-se, que sumen sempre". Craviotto està ansiós per rebre el pròxim diumenge 10 d'abril el CE Europa, "un molt bon equip que no ha tingut prou sort aquest curs i que ara està aconseguint bons resultats". "Al Nou Sardenya vam empatar a zero i el següent tornarà a ser un partit molt difícil", pronostica l'entrevistat.

COSÍ DE SAÚL CRAVIOTTO

Carlos Craviotto sent devoció pel seu cosí, el piragüista olímpic Saül Craviotto: "És un exponent d'humilitat, treball, bones decisions i autenticitat. Va deixar Lleida amb 15 anys per perseguir el seu somni i sempre ha tingut clar el seu camí. És un mirall per a qualsevol esportista i persona". Paraula de Sant Craviotto.

**Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

**Caps de setmana
 i festius:**

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

No t'ho perdís

Foto: CaixaForum

DNIT: música electrònica

Els amants de la música electrònica tenen una cita mensual al CaixaForum de Barcelona. Un divendres al mes, aquest espai acull actuacions en directe d'artistes nacionals i internacionals que arrisquen i experimenten amb sons avantguardistes. El cicle DNIT va néixer l'octubre de 2012, fa gairebé una dècada, i des d'aleshores ha portat a la ciutat algunes de les figures més rellevants de la música electrònica, com Tim Hecker, Ben Frost o Holly Herndon. Els pròxims espectacles programats aquest any són els de Barker & Reza Hasni i Sinjin Hawke & Zora Jones.

Famosos

Va guanyar el premi Gaudí a millor actriu protagonista l'any 2016 pel seu paper a *Victoria*, però també l'hem vist a sèries, obres de teatre i, fins i tot, fent publicitat (ha protagonitzat l'anunci d'Estrella Damm en dues ocasions, una d'elles al costat de Jean Reno). És evident que Laia Costa (Barcelona, 1985) és una cara coneguda, i ho és perquè té el talent necessari per triomfar allà on va. Com li ha passat aquest mes de març al Festival de Cinema de Màlaga, on ha guanyat el premi a millor actriu *ex aequo* amb Susi Sánchez, la seva companya de repartiment a *Cinco lobitos*. De fet, aquesta pel·lícula de la directora basca Alauda Ruiz de Azúa s'ha endut el màxim guardó del festival, la Bisnaga d'Or. Amb tot, Costa està vivint de nou un capítol daurat de la seva carrera.

La fitxa

QUI ÉS?

L A I A C O S T A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una actriu d'èxit
Va rebre el Gaudí a millor protagonista el 2016 per 'Victoria'

QUÈ HA FET?

Triomfar al Festival de Cinema de Màlaga
Ha guanyat el premi a millor actriu 'ex aequo' amb Susi Sánchez

A LES XARXES...

Celebren que s'hagi endut el premi
Molts usuaris han lloat la seva feina com a actriu

Llibres

El llegat enverinat de Bartomeu
Marta Ramon Gorina

El 6 de juny de 2015 el Barça completa el triplet conquerint la Champions a Berlín. En plena eufòria culer, Josep Maria Bartomeu guanya sense discussió les eleccions a la presidència. Però, només cinc anys després, la seva gestió ha ensorrat el club, amb múltiples escàndols econòmics, administratius, esportius i institucionals, passant del triplet al col·lapse.

Teatre

El més bonic que podem fer
Jan Vilanova Claudín

La Carmen Urondo Ezcurrechea va escapar de dues guerres, va ser tinent de l'exèrcit Roig i va viure la clandestinitat i l'exili. Aquesta obra parla de la vida d'una dona anònima i valenta que travessa el segle XX però, per damunt de tot, és la història d'una àvia explicada pel seu net quan s'acosten els seus últims dies.
A la Fundació Joan Brossa.

Música

Un minut estroboscòpica
Antònia Font

El moment més esperat pels fans d'Antònia Font des que es van separar, l'any 2013, ja ha arribat. El mític grup mallorquí ha publicat aquest mes de març el seu desè àlbum, *Un minut estroboscòpica* (Primavera Labels). "Necessitàvem tornar enrere i tenir les sensacions de quan Antònia Font va ser el que va ser", ha admès el cantant del grup, Pau Debon, a l'ACN.

Pelis i sèries

La cima
Ibon Cormenzana

El Mateo (Javier Rey) vol pujar per primer cop al cim de la muntanya més perillosa, l'Annapurna, per complir una promesa. Mentre hi puja, pateix un accident que el deixa inconscient i el rescata la lone (Patricia López Arnaiz), una alpinista experimentada que està passant l'hivern sola a un refugi i que està decidida a ajudar en Mateo a aconseguir el seu objectiu.

ESTILS DE VIDA

Fomentar el bon ambient a la feina

Foto: Pexels

TREBALL

A diversos països d'Europa i Amèrica, l'1 d'abril és l'equivalent al Dia dels Sants Innocents, que aquí celebrem el 28 de desembre. Des del 1996, és també el Dia Internacional de la Diversió a la Feina, una data establerta per defensar la idea que la diversió i la professionalitat són compatibles. Això últim no vol dir que hàgim d'estar tota l'estona rient mentre treballem, sinó que posa el focus en la importància de crear un bon ambient a la feina per millorar l'estat d'ànim, la motivació i el rendiment dels treballadors.

Tot i que les grans decisions estan en mans de qui té més responsabilitat, el foment i el manteniment del bon ambient al final acaba depenent de tota la plantilla. En aquest sentit, el més important és la bona relació amb els companys: tingues empatia i ofereix-los ajuda quan puguis i sigui necessari. Això és clau per al treball en equip. En la mateixa línia, és imprescindible tenir una comunicació fluida amb tot l'equip. I aquesta comunicació requereix altres valors, sobretot respecte, confiança i sinceritat. D'altra banda, recorda que la reunió perfecta, segons experts de la UOC, ha de tenir la durada justa i necessària i el format més adequat i ha d'estar ben organitzada.

Les claus

COMPANYONIA

El més important és la bona relació amb els companys: tingues empatia i ajuda'ls quan calgui i puguis

COMUNICACIÓ

La comunicació entre tota la plantilla és imprescindible: cal que sigui fluida perquè tot funcioni

ALTRES VALORS

Per aconseguir la bona comunicació del punt anterior, calen altres valors: respecte, confiança i sinceritat

REUNIONS COM CAL

La reunió perfecta ha d'estar ben organitzada i tenir la durada justa i necessària i el format adequat

Foto: Pexels

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Per Sant Jordi

alegria

de La Grossa

Sorteig extraordinari

2.000.000 €

5 €

27 d'abril del 2022

La Grossa de Sant Jordi

Loterias de Catalunya

27 D'ABRIL

